

VELVET

music | art | cinema | new media | fashion | football | events

www.fridays.gr

ΑΠΟΔΡΑΣΗ ΑΝΤΗΡΟΥΤΙΝΑ

FRIDAY'S ENANTION ΡΟΜΠΟΤ ΤΗΣ ΠΛΗΡΗΣ

ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΠΙΟ FUN BAR - RESTAURANTS
ΣΕ ΚΗΦΙΣΙΑ, ΑΜΠΕΛΟΚΗΤΟΥΣ, ΚΟΛΩΝΑΚΙ,
ΠΑΤΚΡΑΤΙ, ΓΛΥΦΑΔΑ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΠΑΤΡΑ.
ΕΧΟΥΝ ΥΠΕΡ-ΚΕΦΑΤΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΚΑΙ ΜΙΑ
ΑΠΟΣΤΟΛΗ: ΝΑ ΣΩΣΟΥΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΑΠΟ
ΤΑ ΙΔΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΙΔΙΑ!

faces./04

camera./06

Lili Taylor: The confessions of an Indie
Queen | Films Here | Persona: Jack
Palace | Interview: Juliette Lewis

new media./12

Furtherfield
Time for real -time
networks

art./14

Best of 2006 | Εκδόσεις 2006

b-sides./18

1, 2, 3 Go! | Brigitte Fontaine | Cd86 |
What would have happened if... Sam
Phillips | Indie Labels: Creation Records |

size./30

Waiting

football is life./36

These Charming Fans (Part 1)

pot pourri./38

my space whore./40

Craig Template

VELVET

τεύχος.18
δεκέμβριος 06 / ιανουάριος 07
μηνιαία δωρεάν έκδοση

Έκδοση / Επιμέλεια:

Λάκης & Άρης Ιωνάς

Σχεδιασμός:

Άντα Θεοδωρακάκη

Ειρήνη Ζωγράφου

Οργάνωση / Προβολή:

Δάφνη Δραγώνα

Κατερίνα Ζωγράφου

Διεύθυνση διαφήμισης:

The Studio (art projects)

Υπεύθυνη διαφήμισης:

Χριστίνα Ροδοπούλου

Διαφημιστικό τμήμα:

Σοφία Γλυνού

Μαργαρίτα Τσώμου

Συντάκτες:

(velvet mornings)

Λάκης & Άρης Ιωνάς

(art)

Στένια Καπακτσόγλου

Χριστόφορος Μαρίνος

(camera)

Νατάσα Γιανναράκη

Αντρέας Κίκπρας

(new media)

Δάφνη Δραγώνα

(b-sides)

Δημήτρης Βόγλης

Οδυσσέας Νικητιανός

Γιάγκος Κολιοπάνος

(size)

Asako Masunouchi

Χριστίνα Ροδοπούλου

(football is life)

Αντρέας Κίκπρας

Συνεργάτες:

Ηλίας Παπαζαχαρίας

Dr. Faux

Μαριλένα Σαλαμάνου

Κωνσταντίνος Δαγρετζίκος

Δανάη Βαρδαλή

Αλεξάνδρα Ζωιοπούλου

Αφροδίτη Ψαρρά

Νατάσα Χτενά

Άκης Καπράνος

Έκδοση:

The Studio (art projects)

Μιλτιάδου 17, 4ος όροφος,

105 60 Αθήνα

T / F: 210 3314 923

velvet_magazine@yahoo.gr

www.myspace.com/velvetmagazine

Παραγωγή:

Multimedia A.E.

1,2,3, Go!./01

DO THE VELVET!!

σπίτι σου!!

Ετήσια συνδρομή
velvet magazine.

Για περισσότερες πληροφορίες:

T: 210 33 14 923

E: velvet_magazine@yahoo.gr

LA GRANDE ILLUSION

Δεν πρέπει να φοβόμαστε την εμπορική επιτυχία... το λέμε αυτό γιατί στη χώρα μας έχει επικρατήσει η αντίληψη ότι η όποια εμπορική επιτυχία κάποιων «ποιοτικών» πραγμάτων ισοδυναμεί με «προδοσία», «ξεπούλημα» κτλκτλ... από όλους μας έχει περάσει από το μυαλό η φράση-νοοτροπία «α! έμαθες και συ τους τάδε»... οκ, λογικό είναι πολλές φορές... λίγο ζηλεύουμε, λίγο θεωρούμε τον εαυτό μας περισσότερο ψαγμένο... μέσα στο παιχνίδι είναι κι αυτό... το θέμα είναι να βάζουμε και λίγο το μυαλό μας να δουλεύει... δεν υπάρχει ομορφότερο συναίσθημα από το να μοιράζεσαι αυτό που αγαπάς και σε πωρώνει... και να βλέπεις ότι τριγύρω σου υπάρχουν και άλλοι πολλοί που γουστάρουν τα ίδια πράγματα με σένα... το να κάθεσαι στο δωμάτιό σου ακούγοντας, βλέποντας, διαβάζοντας, τρώγοντας ό,τι πιο «ψαγμένο» (σύμφωνα πάντα με σένα) και να θεωρείς όλους τους άλλους βλάκες και άσχετους δεν βγάζει πουθενά... ας έχουμε λίγο στο μυαλό μας την έννοια της κοινότητας... ούτε με παλαιοχίπικη σημασία της, ούτε με κλασικώρες αριστερίστικες, ούτε τίποτα... παρέα... αυτό είμαστε... ή θα θέλαμε να γίνουμε... με όλα τα καλά και τα στραβά μιας μεγάλης παρέας...

Και για να επανέλθουμε στα της εμπορικής επιτυχίας... αυτή η παρέα είναι σημαντικό να έχει και εμπορική επιτυχία... το κάθε πράγμα στον τομέα του (σινεμά, μουσική, εικαστικά κτλ)... δεν μιλάμε για εκατομμύρια... αλλά ξέρεις... πρέπει να κινείται το πράμα... δεν είναι hobby η φάση, ζούμε γι' αυτό και γουστάρουμε να ζούμε και από αυτό...

Μέχρι τώρα κάποιοι πίστευαν πως το Velvet αναφέρεται σε λίγους... τα πάρτυ μας τους διέψευσαν... δεν είναι κλειστά τα πράγματα... υπάρχει τόσος πολύς κόσμος που διψάει για νέους καλλιτέχνες, νέες μπάντες, νέους κινηματογραφιστές... γι' αυτό και συνεχίζουμε... το επόμενο Velvet party είναι την Παρασκευή 22 Δεκεμβρίου στο Bios με unplugged sets από τους Fuse for Pekar και τον Evripidis and his tragedies και βέβαια on dextx θα βρίσκεται η Velvet Squad... Πάρτε το χαμπάρι κάποιοι... αυτός είναι ο σύγχρονος πολιτισμός μας... και ενδιαφέρει πολύ κόσμο... αμάν πια με τα σκυλάδικα, τα fame τάδε, τα πρωινάδικα, τους φτωχούς μετανάστες στο σινεμά, τις «γιγαντομαχίες» τηλεοπτικών αστερών και τα «ποιοτικά» έντεχνα...

Au revoir
x

VELVET PARTY

Velvet Unplugged Series

With:

Fuse For Pekar

+

(starts 11.00 pm)

Evripidis and his tragedies

Dj sets by

The velvet squad

Friday 22 December

**Bios
Pireos 84**

Free Entrance

www.myspace.com/velvetmagazine

faces./04

faces./05

BEST 2006

...ό,τι καλύτερο μας έλαχε κατά τη διάρκεια του 2006.

Νίκος Λιάσκας:
-Βιβλίο - GREEK EROTICA, ιστορία του ελληνικού ερωτικού κινηματογράφου 1955-1985
-ταξίδι- Διακοπές στην Πράγα τον Αυγουστο έχοντας μαζί και την κόρη μου.
-event-τα πάρτυ του Velvet...
-Δίσκοι- ο νέος δίσκος των πολυαγαπημένων Television Personalities.
-Συναυλία-οι MECANO στην Μαλακάσα.
...και σίγουρα πολλά άλλα που δεν χωρούν να τα γράψω...

Οδυσσέας Νικητιανός: 03.06.06

Άρης Ιωνάς: Λονδίνο: μετά το δεύτερο κατά σειρά live των The Callas πληρωθήκαμε. Ήταν η πρώτη φορά που πήραμε black cab για να γυρίσουμε σπίτι τα ξημερώματα. Μόλις είχαμε κατακτήσει τη μουσική βιομηχανία... Ανάφη: βράδυ στην ταράτσα της Νατάσας κάνοντας το dj με μοσχарίσιες, χοιρινές και λουκάνικα... Πάτρα: η σημαντικότερη ομαδική έκθεση της χρονιάς σε επιμέλεια της Νάντιας Αργυροπούλου... Αθήνα: home-live party στο Χαϊδάρι με πολλά rock & roll απρόοπτα...

Αντρέας Κίρκρας: Velvet Parties - Live Holly Golightly - μια απότομη συννεφιά στην Κρήτη - TV Personalities, Good Shoes, Woog Riots, Zebra Tracks, Radio Dept & Love is All κ.α. - Η ταινία του φίλου μου του Χάρη («On the butcher's bench») και το video «This is My room» της Ειρήνης Καραγιαννοπούλου - διαβάζοντας τον Χαρούκι Μουρακάμι - Τότι, Γκρόσο, Ντελ Πιέρο, Καναβάρο, Ματεράτσι και οι λοιποί ragazzi - Γέλια by the summer sea - Tennessee Waltz στην Άπω Ανατολή - ένα κεφάλι που (νόμισε ότι) βρήκε λάθος στόχο - ο διάλογος περί ροκ στο «Lights in the Dusk» του Κασουρισμάκι - Yuria 2006 - Live Art Brut.

Δάφνη Δραγώνα: τα θολάρια στην Αμοργό - οι game designers & theorists που ήρθαν στην Αθήνα - η επιστροφή του Michel Gondry - τα πρώτα λόγια της Λήδας - τα χάρτινα ρούχα 60's στο V&A - η sound art στο furthernoise.org - η περίφημη τσουλήθρα του Carsten Höller στην Tate.

Χριστόφορος Μαρίνος: Τα σχέδια της Χριστιάνας Σούλου και τα γλυπτά της Ντόρας Οικονόμου, ο DJ Spooky στο Φεστιβάλ του Συνασπισμού, η συνέντευξη με τον Θανάση Τότσικα και η ξενάγηση στα δύο "λημέρια" του στον Αγióκαμπο Λάρισας, το Mote των Sonic Youth, ο Χρήστος Βακαλόπουλος, οι Διελεύσεις του Γιώργου Σημαιοφορίδη, η μονογραφία του Cildo Meireles που μου δώρισε ο Δημήτρης, η γνωριμία μου με τον Φώτη Βακαλόπουλος, η Τρικυμία του Derek Jarman, το The Brave and the Bold των Tortoise & Bonnie 'Prince' Billy, η ομαδική Ό,τι απομένει είναι και τους Muslim Gauze, η Τρικυμία του Derek Jarman, το The Brave and the Bold των Tortoise & Bonnie 'Prince' Billy, η ομαδική Ό,τι απομένει είναι μέλλον στην Πάτρα και το τρελό ξεφάντωμα που ακολούθησε, ο γραμματικός πίθηκος του Octavio Paz, τα μαθήματα αισθητικής με τον Φώτη Τερζάκη, η στρινερική ζωγραφική του Παναγιώτη Λουκά, ο Augustus Pablo και η βίωση του χώρου στο διαμέρισμα του Κώστα στη Θεσσαλονίκη, τα ταξίδια στη Βόρεια Εύβοια και, όπως πάντα, το καλοκαίρι στην Κύμη.

Γιάνγκος Κολιοπάνος:
- Οι ταινίες του David TV.
- Η συναυλία των Les Georges Leningrad στο Brighton.
- www.myspace.com/themountcherries
- www.jeleton.com
- Εκείνο το Σαββατόβραδο στο rock club L.A.

Ειρήνη Ζωγράφου: οι Art Brut στο Λονδίνο - velvet parties - κολατσιό στην παραλία - η ομαδική έκθεση «ό,τι απομένει είναι μέλλον», στην Πάτρα - οι Ghosts στο vinyl microstore.

Asako Masunouchi: Velvet 1 Year Party / Easter in Greece / Czech Film Festival / Edogawa Fireworks Display / FIBA World Championship in Saitama / Toi Hot Spring Trip / Everything in Hong Kong / Sumo Game / Shinro Otake Exhibition

Άντα Θεοδωράκaki: Η Ανάφη κι ας μην πήγα φέτος στην Αντίπαρο | Οι Good Shoes | Τα party του Velvet | Η φοβερή τούμπα μετά την προβολή της ταινίας «ο θείος μου». Ένας νέος Ιλό γεννιέται! | Ό,τι απομένει είναι μέλλον | Ο Dan Treacy και τα δωράκια του | Η επανένωση των California Snow Story | Το live των Art Brut στο Λονδίνο.

Ξένια Καλπακτσόγλου: Πέροι θυμάμαι έκλεισα τη χρονιά με την ατάκα του Ρόι Μπάτι από το Blade Runner: Quite an experience to live in fear isn't it? Θα έλεγα ότι αποκαιρετώ το 2006 ως Τζέιμς Άλεν με το: I am a fugitive from a chain gang, και το αφιερώνω στους Μ.Ν.Τ.Υ.Ζ. που είναι η chain gang από την οποία δραπετεύω μόνο και μόνο για να ξαναγυρίσω!

Δημήτρης Βόγλης: Η γέννηση του γιού μου. Best artist: Matt Costa. Best movie: Ο Εξολοθρευτής Άγγελος του Μπουνιουέλ, αν και του 1962 την είδα πριν λίγες μέρες... Velvet goes on! Καλύτερη συναυλία: Marc Almond + Mary and the Boy και φυσικά AEK - Milan 1-0.

Αλεξάνδρα Ζωιοπούλου: Γενικά δεν ήταν και πολύ καλότυχο το 2006! Ήταν πάντως πολυτάραχο και αναπάντεχο με συναντήσεις-εκπλήξεις, πρόβες, το βιασμό μου σε παράσταση, Berlinale, Bartessera και 7 Jokers, προσπάθεια να κόψω το κάπνισμα, ρεφλεξολογία και yoga, πολλά ξενύχτια, φίλους, γάμους (αλλωνών!), Βραζιλιάνους και Κινέζους στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, σκυλιά, γιατί... κι έναν παραθαλάσσιο ρεμβασμό! Καλό 2007!

Νατάσα Γιανναράκη: Τα γυρίσματα του show «Σκερτσάκια». Το Πασχαλινό urban στη Βεράντα του Velvet. Η πισίνα στην ταράτσα του ξενοδοχείου Thermal στο Karlovy Vary, Τσεχία.

Αφροδίτη Ψαρρά:
- Οι Maximo Park, αν και κυκλοφόρησαν το άλμπουμ τους το 2005, μου στιγμάτισαν το 2006.
- Το stand της γκαλερί Espacio Minimo στην ARCO '06.
- Τα animated documentaries!
- Το Nasti Club στη Μαδρίτη.
- Οι καλοκαιρινές διακοπές.
- Το ταξίδι μου στο Λονδίνο.
- Η συνεργασία μου με το Velvet! Χεχε

Νατάσα Χτενά: Μου έμειναν: ο Chris να σπκώνει τη ζακέτα της αδερφής μου από το πάτωμα του Volupte, το χαμόγελο του Patrick Wolf, η τραγική ομορφιά στα έργα της Sarah Kane, το Black Romance του Mark Bijl, ένας κινηματογράφος να σπαράζει στο τέλος του Sophie Scholl, οι αδιανόητοι χοροί στα πάρτυ του Animal Print και ο John Hassall ως ο πιο αγνός άνθρωπος της λονδρέζικης μουσικής σκηνής. Ναι, η μνήμη μου είναι όντως για κλάματα....

Λάκης Ιωνάς: Το αυτογκόλ του Κωστούλα / οι Victorian English Gentlemen Club, The Horrors, Love is All, Good Shoes, Neils Children, Twisted Charm, Les Georges Leningrad / ο Aki Kaurismaki / τα Yuria και το cd που θα κυκλοφορήσει από το Vinyl Microstore με τα live / πολλές νέες Ελληνικές μπάντες / η έκθεση «ό,τι απομένει είναι μέλλον» στην Πάτρα / το σχεδόν live του Daniel Treacy και η γνωριμία μαζί του στο Nabucca, Λονδίνο / όλα τα παιδιά που κάνανε live και όλοι όσοι ήρθατε στα event του Velvet / όλα αυτά που μας περιμένουνε το 2007.

camera./06

Lili Taylor

THE CONFESSIONS OF AN INDIE QUEEN

«Η Λίλι είναι θεά: τρώει με τα χέρια!» έγραφε το sms που έλαβα από τη φίλη μου που καθόταν μαζί με τη Ms Taylor και άλλους καλεσμένους του τμήματος Independence Days στο Thanksgiving Dinner της 24ης Νοεμβρίου. Άρτι αφιχθείσα στη Θεσσαλονίκη μαζί με το φίλο της Νικ, έναν από τους συντελεστές του ντοκιμαντέρ «Ο Εφιάλης του Δαρβίνου» η Λίλι ήταν πολύ πεινασμένη, αφού έπαιρνε μπροστά της κάθε καινούριο πιάτο που έφτανε στο τραπέζι, αδιαφορώντας για το ηλίθιο κλισέ που θέλει τις ηθοποιούς ντελικάτες οπτασίες που ταιμολογούν ανόρεχτα. Η Λίλι όμως δεν είναι σταρ του Χόλιγουντ, είναι η quintessential indie queen!

της Νατάσας Γιαννάρη

Την επόμενη μέρα στις 11 το πρωί πολύς κόσμος την περίμενε έξω από την αίθουσα Τζον Κασσαβέτης, όπου θα παρέδιδε το πρώτο masterclass της ζωής της! Μας είπε πως θα χρειαζόταν τη βοήθειά μας, υπό μορφή ερωτήσεων, μιας και δεν είχε ξαναδιδάξει ποτέ. Με ελάχιστη ακαδημαϊκή παιδεία στην υποκριτική, καθώς την έδωξαν από τη σχολή που φοιτούσε μετά από μόλις λίγους μήνες, η Λίλι έμαθε να «παίζει» κυρίως διαβάζοντας βιβλία επί του θέματος. Μαζί της κρατούσε το βιβλίο που βρίσκει πιο ενδιαφέρον και κατατοπιστικό για έναν ηθοποιό: το «On the Technique of Acting» του Michael Chekhov, με το οποίο συμπλήρωσε τα κενά που ένιωθε ότι της είχε αφήσει η μέθοδος Στανισλάβσκι, που στην Αμερική θεωρεί πως έχει παραποιηθεί από τον Strasberg. Εδώ η φαντασία και το παίξιμο με το σώμα τονίζονται περισσότερο. Η «ψυχολογική χειρονομία» σωματοποιεί τα συναισθήματα του χαρακτήρα και βοηθά τη Λίλι να μπει κυριολεκτικά στο «πेटσί του ρόλου».

Μιλώντας για τον τρόπο που προετοιμάζεται για μια ταινία, είπε ότι καταρχήν διαβάζει το σενάριο ξανά και ξανά μέχρι να απαλλαγεί από οποιαδήποτε αρχική προκατάληψη. Κατόπιν καταστρώνει ένα σχεδιάγραμμα όπου αναλύει τη ζωή του χαρακτήρα σε τέσσερις βασικές περιόδους της ζωής του και στη συνέχεια σε ακόμη μικρότερα κομμάτια για να δει την εξέλιξή του στο χρόνο και να καταλάβει ποιος είναι. Αφού μπει στο νόημα του ρόλου, για να ενσαρκώσει το χαρακτήρα, προσθέτει κάτι από τον εαυτό της, χρησιμοποιώντας την εξίσωση «ο εαυτός μου συν το

χαρακτήρα ισούται με το χαρακτήρα». Γιατί, όπως έμαθε από τη Gena Rowlands, σύζυγο και μούσα του Κασσαβέτη, «Αν δε χρησιμοποιήσεις τον εαυτό σου (σ' ένα ρόλο) δεν έχει ενδιαφέρον». Μας μίλησε με πολλή αγάπη για τη συνεργασία της με τον πρόσφατα εκλιπόντα Robert Altman που αποκαλούσε καιδευτικά Μπομπ, λέγοντάς μας πως την πήρε μια μέρα τηλέφωνο και πολύ ανεπίσημα τη ρώτησε αν ήθελε να συμμετάσχει στην ταινία του (Στιγμιότυπα). Όταν έφτασε στο γύρισμα την καλωσόρισε και την έστειλε κατευθείαν σ' ένα τροχόσπιτο όπου έκαναν αυτοσχεδιασμό ο Tom Waits και η Lily Tomlin, που έπαιζαν τους γονείς της στην ταινία. Εκείνη ένωσε αμήχανα και έκασε σιωππλά σ' ένα καναπέ, αφήνοντάς τους να συνεχίσουν. Βγαίνοντας, διαπίστωσε πως ο Μπομπ φορούσε ένα ζευγάρι ακουστικά και παρακολουθούσε τον αυτοσχεδιασμό. Μιλώντας για το γύρισμα της ταινίας, μας είπε χαρακτηριστικά: «Ο Μπομπ διοργάνωνε ένα μεγάλο πάρτι, αποτραβιόταν και παρακολουθούσε. Είχε όμως κάνει ήδη την προεργασία». Επινόησε ένα σύστημα ηχογράφησης όπου ο κάθε ηθοποιός είχε το δικό του ασύρματο μικρόφωνο και ένα αυξομειούμενο «χέρι» για την κάμερα, έτσι ώστε οι ηθοποιοί να κινούνται ελεύθερα στο χώρο. Γενικά, ο Altman δημιουργούσε ένα περιβάλλον όπου ο ηθοποιός «άνθιζε». Για το Ανεξάρτητο Σινεμά μάς μίλησε με πολλή αγάπη, αλλά και με έντονο πεσιμισμό για το μέλλον του. Από το 1987 έχει συμμετάσχει σε αμέτρητες ανεξάρτητες παραγωγές, μεταξύ

των οποίων και το «Girls Town» του Jim McKay, που προβλήθηκε στα πλαίσια του αφιερώματος στο σκηνοθέτη από τις Ημέρες Ανεξαρτησίας και η Λίλι το ξαναείδε με πολλή συγκίνηση. Μας είπε πως οι συνθήκες στα γυρίσματα μιας ανεξάρτητης ταινίας είναι πολύ πιο δύσκολες, καθώς συνήθως ο προϋπολογισμός δεν ξεπερνά τις 500.000 δολάρια και ο διαθέσιμος χρόνος τις 18 ημέρες, οπότε πρέπει κανείς να είναι πολύ συγκεντρωμένος για να καταφέρει να γυρίσει πολλές διαφορετικές σκηνές σε μία μέρα και να παραμένει ψύχραιμος σε αντίξοες συνθήκες. «Ο σκηνοθέτης είναι σα γονιός για τον ηθοποιό. Σε κατάσταση κρίσης, όπως αν το σπίτι είχε πιάσει φωτιά, ο καλός γονιός καθουχάζει το παιδί και το απομακρύνει από τον κίνδυνο, λέγοντάς του πως όλα είναι εντάξει και θα πάμε μια βόλτα να αγοράσουμε ένα ποτήρι ζεστή σοκολάτα. Ο κακός γονιός θα μεταδώσει τον πανικό στο παιδί. Δεν είναι όλοι οι σκηνοθέτες καλοί γονείς κι έτσι ο ηθοποιός πρέπει να ξέρει να φροντίζει τον εαυτό του». Θεωρεί ότι το Ανεξάρτητο Σινεμά δεν είναι αυτό που ήταν από το '98 και μετά γιατί οι καρχαρίες της Wall Street έχουν γίνει πολύ καλύτεροι στη δουλειά τους, καθώς ξέρουν πλέον πολύ καλά τι θα πουλήσει και τι όχι, θέτοντας έτσι περιορισμούς στους σκηνοθέτες περιορίζοντάς τους, για παράδειγμα, στο ποιους ηθοποιούς θα χρησιμοποιήσουν. Η ταινία «I shot Andy Warhol» είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα, αφού, κατά τη γνώμη της, αν γυριζόταν

Ο σκηνοθέτης είναι σα γονιός για τον ηθοποιό. Σε κατάσταση κρίσης, όπως αν το σπίτι είχε πιάσει φωτιά, ο καλός γονιός καθουχάζει το παιδί και το απομακρύνει από τον κίνδυνο, λέγοντάς του πως όλα είναι εντάξει και θα πάμε μια βόλτα να αγοράσουμε ένα ποτήρι ζεστή σοκολάτα. Ο κακός γονιός θα μεταδώσει τον πανικό στο παιδί.

σήμερα, δεν θα είχε γίνει από τους ίδιους συντελεστές για καθαρά οικονομικούς λόγους. Πιθανότατα η ίδια να μην είχε καν τον πρωταγωνιστικό ρόλο! Με πολύ καλά λόγια μας μίλησε για την εμπειρία της στην καλωδιακή τηλεόραση, την οποία απέκτησε παίζοντας στη σειρά «Six Feet Under» της HBO. Μιας και τα χρήματα δεν προέρχονται από διαφημιστές υπάρχει στην καλωδιακή μεγαλύτερη δημιουργική ελευθερία. Τα γυρίσματα του «Six Feet Under» της θύμισαν μονόπρακτο θεατρικό. Αυτό τον καιρό ασχολείται με τη διασκευή ενός μυθιστορήματος σε σενάριο, προσπαθώντας να το κάνει απλό, έτσι ώστε να μπορεί να γυριστεί με λίγα χρήματα. Κατά καιρούς σκέφτεται να αφήσει το επάγγελμα του ηθοποιού, αλλά μετά το ξανασκέφτεται και εγκαταλείπει την ιδέα μιας και δεν

ξέρει να κάνει κάτι άλλο. Χαρακτηριστικά λέει: «Νιώθω σαν τα παιδιά που κατά καιρούς απειλούν πως θα φύγουν απ' το σπίτι, μαζεύουν ένα σάκο με πράγματα και προχωράνε μέχρι το επόμενο τετράγωνο, για να γυρίσουν ταπεινωμένα πίσω μερικές ώρες αργότερα, αφού δεν ξέρουν πού να πάνε. Φαντάζομαι τον εαυτό μου να επιστρέφει πριν καν περάσω το τετράγωνο, οπότε δεν μπαίνω καν στη διαδικασία». Πάλι καλά, γιατί θα ήταν μεγάλη η απώλεια!

Ζιντάν: Ένα πορτρέτο του 21ου αιώνα

Ο κορυφαίος αρτίστας της μπάλας που τόσο εξαισία μας είπε αντίο το περασμένο καλοκαίρι είναι ο ένας και μοναδικός πρωταγωνιστής αυτού του (αρκετά) αβάν-γκαρντ πέραν-του-αθλητικού ντοκιμαντέρ, που παραπέμπει κατευθείαν σε ένα άλλο αντίστοιχο, για το Τζορτζ Μπεστ, που είχε γυρίσει ο Γερμανός Χέλμουντ Κοστάρντ («Football As Never Before», 1971). Εδώ το δίδυμο των Ντάγκλας Γκόρντον (Σκοτσέζος) και Φιλίπ Παρενό (Γάλλος) (σημαντικοί εικαστικοί καλλιτέχνες) στηρίχτηκε και πάλι στην ίδια λογική (την κινηματογράφηση του ποδοσφαιρικού ειδώλου - και μόνο αυτού), γεμίζοντας το Σαντάγκο Μπερναμπέου με 17 κάμερες υψηλής ανάλυσης σε ένα ματς ρουτίνας της Ρεάλ Μαδρίτης με τη Βιγιαρεάλ. Οι διαφορές, πέρα από τις τεχνολογικές, τη χρήση εφέ και την ενίοτε βιντεοκλίπ διάθεση (σπουδαία η μουσική των Mogwai, άραγε και απαραίτητη;) έγκεινται στα ίδια τα πρόσωπα που εγκλωβίζονται στο φακό: σε αντίθεση με τον εξωστρεφή και φασαριόζο Μπεστ, που κάνει γρήγορα προβλέψιμο το απρόβλεπτο, ο ασκητικός και δωρικός Ζιντάν, όσο πιο πολύ ξεψαχνίζεται από την κάμερα (πολύ περισσότερα τα κοντινά πλάνα, σε σχέση με τον Κοστάρντ) γίνεται σταδιακά όλο και πιο απόμακρος. Όποτε θέλει γελάει, όποτε θέλει μαγεύει, όποτε θέλει κουτουλάει... Σε κάθε περίπτωση, δυσεξήγητος και υπέροχος.

Πειραματική ταινία των Ντάγκλας Γκόρντον και Φιλίπ Παρενό με τον Ζινεντίν Ζιντάν

PORN ! PORN ! PORN !

Ο Dr. Faux ψάχνει στη συλλογή του και προτείνει τη βιντεοκάσσετα του μήνα:

Ποτέ μου δεν έκρυψα ότι ο Άντι Γιάνγκμαν είναι το πουλέν μου. Σας είχα ξαναγράψει πριν από κάνα εξάμηνο για τον εν λόγω κύριο και την ταινία με την οποία έκανε ποδαρικό στον κόσμο του κινηματογράφου, ανατινάζοντάς τον συθέμελα. Τώρα έχουμε το τέλος μιας τριλογίας που ξεκίνησε σαν τέλειο όνειρο και λίγο έλειψε να εξελιχτεί σε επώδυνο εφιάλτη. Απ' ό,τι φάνηκε όμως, ο τσακωμός του Άντι με την απόλυτη σαρ των στούντιο Ανίτα Κιζ δεν του βγήκε σε κακό. Μπορεί να πήρε πόδι από την "21st Sextury", αλλά ούτως ή άλλως αυτός ήταν ο σκοπός του. Με πλήρη ελευθερία δράσης εδώ, λεπτές ειρωνικές πινελιές και ένα λυρικό ξέσπασμα στο τέλος, η ταινία αποτελεί απάντηση σε όσους τον κατηγορούσαν ότι επαναλαμβάνει τα ίδια και τα ίδια. Keep on rocking in a free world Andy!!!

Σενάριο-σκηνοθεσία: Άντι Γιάνγκμαν
Πρωταγωνιστούν: Ντόρα Βέντερ, Μπομπ Τερμινέτορ, Αντρίαννα Μάλκοβα

FILMS HERE

Επιμέλεια: Αντρέας Κίκπρας και Νατάσα Γιανναράκη

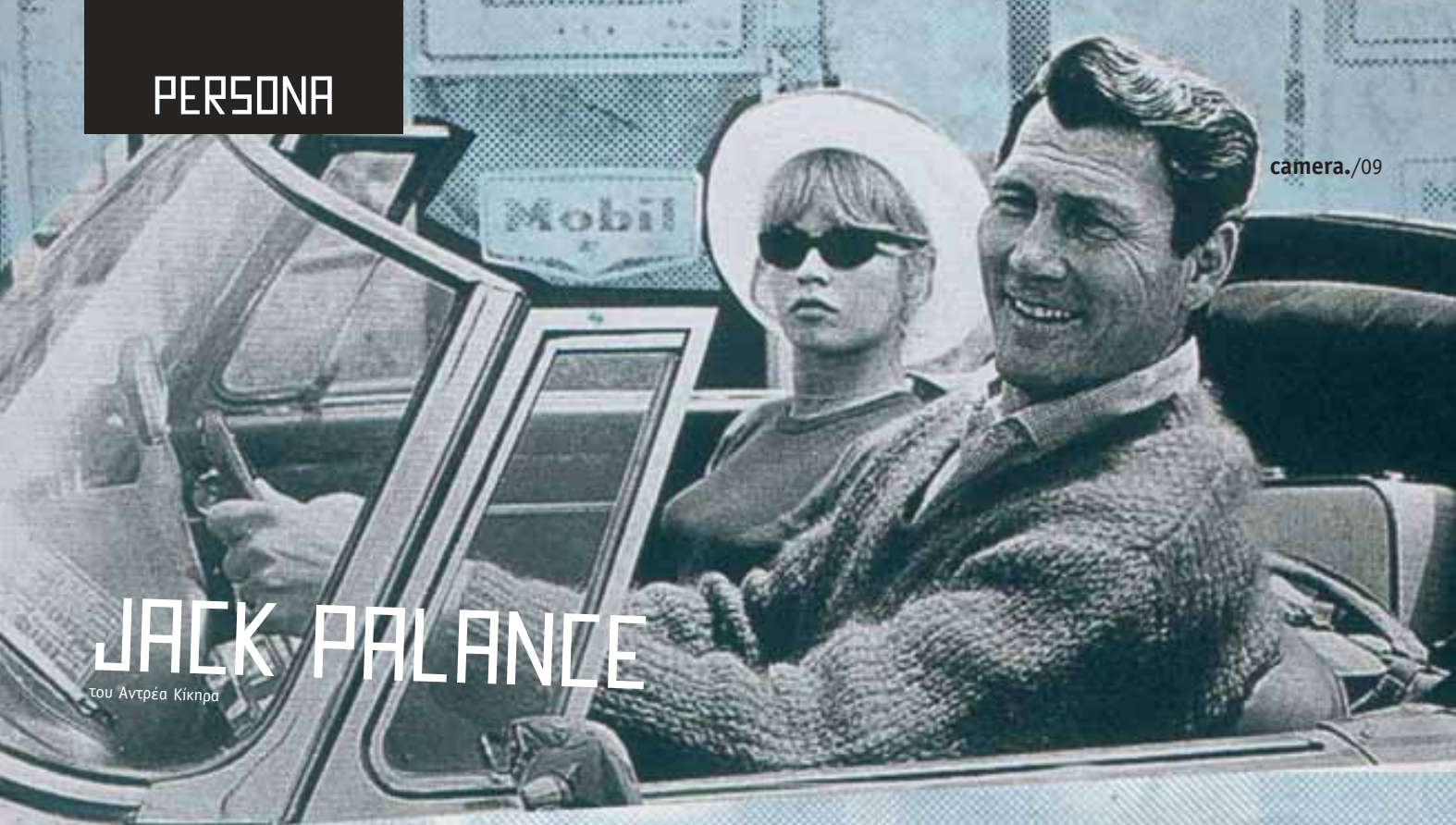

Fast food nation

Βασισμένο στο ομώνυμο μπεστ-σέλερ του Έρικ Σλόσερ, που εδώ μετατράπηκε από δημοσιογραφική έρευνα σε μυθοπλασία, το φιλμ του Ρίτσαρντ Λινκλέιτερ (2ο μέσα στη χρονιά, μετά το «A Scanner Darkly») ανακαλεί το προπέρσινο «Supersize Me» του Μόργκαν Σπέρλοκ, αλλά και γενικότερα την τάση για σινεμά «ξεσκεπάσματος» που (ειδικά σε σχέση με τη βιομηχανία τροφίμων) τόσο αρέσει στην αντι-Μπους πλευρά της Αμερικής. Ο Ντον (Γκρεγκ Κίνιαρ), στέλεχος της αλυσίδας φαστ-φουντ «Mickey's» ανακαλύπτει ότι το μυστικό της επιτυχίας του δημοφιλέστερου burger της πιθανότατα κρύβεται στα... κακά... που εντοπίζονται σταθερά στα συστατικά του. Καθώς θα φανεί απρόθυμος να προχωρήσει την έρευνα, τη θέση του στην οθόνη θα πάρουν άλλοι, ουσιαστικότερα θιγμένοι, όπως οι Μεξικάνοι λαθρομετανάστες-αντικείμενα εκμετάλλευσης στις μονάδες παραγωγής και οι τινέιτζερς που εργάζονται στα φαστφουντάδικα της αλυσίδας. Καλά όλα αυτά, αλλά το κακό είναι ότι ο διδακτισμός και η απονεύρωση που χαρακτηρίζουν συνήθως την έννοια «σύγχρονη αμερικάνικη αριστερά», κάνουν την ίδια την ταινία να φαίνεται σαν έτοιμο φαγητό.

Σενάριο: Έρικ Σλόσερ - Ρίτσαρντ Λινκλέιτερ
Σκηνοθεσία: Ρίτσαρντ Λινκλέιτερ
Πρωταγωνιστούν: Γκρεγκ Κίνιαρ, Καταλίνα Σαντίνο Μορένο, Βίλμπερ Βαλντεράμα, Πατρίσια Αρκέτ, Μπρους Γουίλις, Ίθαν Χοκ

PERSONA

του Αντρέα Κίκπρα

JACK PALANCE

Ένας φίλος το έθεσε όμορφα: «αυτός ήταν πραγματική σκατόφατσα, όχι προσποιητή....». Κι όμως, το πρωτότυπο αυτής της φάτσας-όπλο είχε υποστεί αρκετές μετατροπές. Με χαρακτηριστική πλακουτσωτή μύτη μποξέρη (τα πρώτα -χοντρά- μεροκάματα στα 30s) και με μια ανάφλεξη στον χαμηλοπέφτη B-24 Liberator επί Β' Παγκοσμίου να οδηγεί σε πλαστικό σφαγείο, συμπληρώθηκε το ψηφιδωτό μιας τραχιάς περσόνας με φοβερές γωνίες, από τις πλέον χαρακτηριστικές της ιστορίας του σινεμά, που έμελλε να αποτυπωθεί και σε all-time classic κόμικ (Λούκι Λουκ: Φιλ Ντέφερ, «Ο θεριστής»). Μετά την πυγμαχία και τα αεροπλάνα, το Χόλιγουντ έλειπε για να συμπληρωθεί ένα too cool τρίπτυχο βίου. Η πορεία του θηριώδους για τότε (1.93) Τζακ Πάλανς πέρασε από είδη που μπορούσαν να τον πατεντάρουν καλλιτεχνικά και εντέλει να τον στριμώξουν οικονομικά, κάνοντάς τον όμως σταδιακά όλο και πιο αγαπητό σε σινεφίλ σέκτες: νουαρο-θρίλερ («Πανικός στους Δρόμους» -1950 - του Ηλία Καζάν, ως δολοφόνος που έχει μολυνθεί από πανώλη, «Βγαλμένη Μάσκα», 1952, του Ντέιβιντ Μίλερ, σε απίστευτο δίδυμο με τη Τζόαν Κρόφορντ, ως ηθοποιός που έχει παντρευτεί μια θεατρική συγγραφέα μόνο και μόνο για να τη σκοτώσει, κ.α.), γουέστερν («Shane -Ο Άνθρωπος της Χαμένης Κοιλάδας», του Τζορτζ Στίβενς, 1953, ως πληρωμένος καθίκης top gunner, κ.α.), κουστούμια («Το σημάδι του Ειδωλολάτρη» , του Ντάγκλας Σερκ, 1954, ως Αττίλας ο Ούννος -!- κ.α.). (Σχεδόν) πάντοτε, ένα κάθαρμα. Κι όπως συμβαίνει πολύ συχνά με τα καθάρματα και τις κακίστρες του σινεμά, στην πραγματικότητα ήταν το άκρο αντίθετο, ένας ταπεινός και ανασφαλής, που ζωγράφιζε τοπία και εξέδωσε ποιητική συλλογή με τίτλο «Forest of Love». Αλλά με τέτοια φάτσα... Μέσα στην καταγιστική δράση των '50s, το μεγαλύτερο παράσημο το πήρε χάρη στον σαλιστά Ρόμπερτ Όλντρις, στο δυνατό νουαροειδές μελόδραμα «Το Μεγάλο Μαχαίρι» (1955), όπου έπαιζε έναν αυτοκαταστροφικό σαρ του σινεμά-θύμα ενός αδίστακτου παραγωγού (Ροντ Στάιγκερ), που διαλύει τελικά και την προσωπική του ζωή. Έχοντας καταλάβει τη γρήγορη κατηφόρα που τον περίμενε, ο Πάλανς στράφηκε προς Ευρώπη, όπου έμελλε να ζήσει το άλλο, ακόμη μεγαλύτερο highlight της καριέρας του,

στην «Περιφρόνηση» του Γκοντάρ (1963) και πάλι σε μια ταινία που - εκτός των άλλων - καταπιανόταν με τα καταναγκαστικά έργα στις σχέσεις μέσα στο σινεμά. Αυτή τη φορά ήταν ο ίδιος στο ρόλο του τυραννικού παραγωγού, εγωμανής και υβριστής στα όρια της καρικατούρας, σε άρτιο συνδυασμό με το αστείο όνομά του (Τζέρεμι Προκός). Εκεί έπληξε τον ίδιο τον Φριτς Λανγκ να κάνει λίγο πιο «πικάντικη» την «Οδύσσεια» που χρηματοδοτούσε, ενώ φλέρταρε खुδαία με τη Μπριζίτ Μπαρντό, σύζυγο του υποψήφιου σεναριογράφου της «Οδύσσειας» (Μισέλ Πικολί). Διαβάζοντας βαρύγδουπα τσιτάτα μέσ' από ένα βιβλιαράκι σε μέγεθος οπριτόκουτου και δοκιμάζοντας τα όρια της αλαζονείας όσο δεν παίρνει (με τη θρυλική στάκα «Oh, Gods! I like Gods. I like them very much. I know exactly what they feel!», καθώς έβλεπε αγάλματα θεών-αποσπάσματα από τα γυρίσματα του Λανγκ), αναρωτιέσαι αν πραγματικά γούσταρε να κάνει αυτά τα πράγματα που τον έβαλε να κάνει (τυραννικά, όπως θρυλείται) ο Γκοντάρ. Η απάντηση είναι μάλλον αρνητική, ενταγμένη στη συνολική άποψη που είχε για τους σκηνοθέτες του: «οι περισσότεροι δεν θα μπορούσαν να διευθύνουν ούτε την κυκλοφορία». Ο ίδιος ο Γκοντάρ τον χαρακτήριζε πάντως «ημίθεο, με τόσο δύναμη και τόσες αδυναμίες». Τα υπόλοιπα κεφάλαια της (πολλής) δουλειάς του Πάλανς είχαν επίσης αρκετή χλαμύδα και γουέστερν, ιταλικής προέλευσης αυτή τη φορά, αλλά και κάμποσο 70s exploitation (το «Craze», όπου υποδύεται έναν black-magician, και το «The Nurse», με την Ούρσουλα Άντρες παίζουν κατά καιρούς στην τ.ν. σε βαθιά μεταμεσονύχτιες ώρες). Προς το τέλος τον περίμεναν κάποιες τιμητικές αναλαμπές, όπως ο ρόλος του Ινδιάνου ζωγράφου στο αγαπητό «Baghdad Cafe» (1987) και ένα Όσκαρ Β' ρόλου για το χαρακτήρα του Κέρλι Γουόσμπερν, μιας γεροντάρας-τζόβενου, στην κωμωδία-γουέστερν «Τι Έκανες Μπαμπά στην Άγρια Δύση;» (1991). Εντέλει, το αθλητικό του παρελθόν και παράστημα συντέλεσαν στις δύο πιο παρανοϊκές του performances: η μία μέσα στο σινεμά (στην «Περιφρόνηση»), καθώς πετούσε τις μπομπίνες του Φριτς Λανγκ με άσφογο στυλ δισκοβόλου μέσα σε μια αίθουσα προβολής και η άλλη κατά την απονομή του αγαλματιδίου, όταν πλακώθηκε στα πους-απς επί σκηνής. «Δεν ήξερα τι άλλο να κάνω...», ήταν η δήλωση που τα έλεγε όλα.

camera./10

Τα (όχι και τόσο) κρυφά ταλέντα της

Juliette Lewis

Στα 18 της συνεργάστηκε με τον Μάρτιν Σκορσέζε (ήταν η κόρη των Νικ Νόλτε και Τζέσικα Λανγκ στο Ακρωτήρι του Φόβου), κράτησε τον βασικό ρόλο στο Γεννημένοι Δολοφόνοι του Όλιβερ Στόουν, γοήτευσε τον Γούντι Άλεν στο Παντρεμένα Ζευγάρια και έπαιξε πλάι στους Μπραντ Πιτ, Τζόνι Ντεπ και Λεονάρντο Ντι Κάπριο. Ε, και αυτό γιατί πρέπει να μας αφορά; Ποιος νοιάζεται στην τελική; Τώρα είναι που η Juliette Lewis ανακαλύπτει την πραγματική της κλίση! Επί σκηνής δηλαδή, ως frontwoman των Juliette & the Licks με τους οποίους και έδωσε μια συγκλονιστική εμφάνιση στον Μύλο: έμοιαζε σχεδόν με θηλυκή εκδοχή του Iggy Pop! Εκεί, στη Θεσσαλονίκη, την πετύχαμε κι εμείς, μια μέρα πριν το live. Μέσα σε δεκαπέντε λεπτά βέβαια τι να πρωτορωτήσεις...

του Άκη Καπράνου (www.akiskapranos.blogspot.com)

Η παρουσία σας στη σκηνή, εξίσου έντονη με τις ερμηνείες σας.

Ναι, αλλά υπάρχει μια διαφορά: το τραγούδι είναι μια πολύ πιο προσωπική υπόθεση για μένα απ’ ό,τι η υποκριτική. Στο σινεμά είχα την τάση να επιλέγω ακραίους ρόλους και κάποιοι φίλοι μου δεν το καταλάβαιναν. Ξέρεις, «ποιο είναι το πρόβλημά σου;» (γέλια)! Αλλά δεν πιστεύω ότι ήμουν τόσο λοξή: απλά δεν ήθελα να παίζω για μια ζωή το αθώο, γλυκό κοριτσάκι. Υπάρχουν γυναίκες ηθοποιοί που κάνουν ακριβώς αυτό εδώ και δεκαετίες. Δεν είχε να κάνει με την επιθετικότητά μου δηλαδή... τουλάχιστον έτσι νομίζω.

Ενώ το τραγούδι έχει.

Αυτό που βλέπεις στη σκηνή είναι αληθινό, εκεί είμαι πραγματικά ο εαυτός μου. Οι στίχοι μας είναι γραμμένοι σε πρώτο πρόσωπο. Και αυτό είναι το φοβερό με το rock’n’roll, ότι δηλαδή λειτουργεί καλύτερα όταν

αυτός που το κάνει δεν θέτει κανένα περιορισμό. Δεν κρατάω τίποτα για τον εαυτό μου. Τα δίνω όλα. Τώρα η σκηνή είναι το σπίτι μου – και η μπάντα η οικογένειά μου!

Οπότε να φανταστώ ότι προτιμάτε τις live εμφανίσεις από τη δουλειά στο στούντιο.

Εγώ ναι, αν και υπάρχουν άλλοι στη μπάντα που τη βρίσκουν περισσότερο με το στούντιο. Έχει την πλάκα του, αλλά μια ροκ μπάντα πρέπει να αποδεικνύει τη δύναμή της στο σανίδι. Άλλωστε, δεν αυτοσχεδιάζουμε και πολύ στις ηχογραφήσεις.

Αλήθεια; Θα περίμενα το αντίθετο.

Θέλουμε να υπάρχει ένα punk συναίσθημα και γι’ αυτό ίσως να το λες αυτό, αλλά η αλήθεια είναι ότι τουλάχιστον το 85% του υλικού μας είναι

γραμμένο από πριν. Τη διαφορά κάνουν οι ενορχηστρώσεις, και σ’ αυτό το δίσκο νομίζω ότι δουλέψαμε εκατό φορές καλύτερα. Ακόμη και οι κριτικές που δεχτήκαμε ήταν αναπάντεχα καλές. Στην αρχή ανησυχούσα για το πώς θα μας δεχτεί ο κόσμος. Έπρεπε να αποδείξω κάτι, ξεκινούσα μια νέα καριέρα από το μηδέν. Μετά σκεφτόμουν ότι ο κόσμος θα εστίαζε την προσοχή του μονάχα σ’εμένα – και αυτό θα «έριχνε» το γκρουπ, δουλεύουμε πολύ συλλογικά. Τώρα δεν με απασχολούν οι όποιες αντιδράσεις. Όσο πιο χαμηλές προσδοκίες έχουν τόσο πιο εύκολα θα τους κερδίσουμε!

Πρόσφατα μίλησες για την περιπέτειά σου με τα ναρκωτικά και ανέφερες το πόσο σε βοήθησε η σαϊεντολογία.

Ναι, και όλοι μου την έπεσαν λες και αναφερόμουν σε κάποια σκοτεινή θρησκευτική αίρεση – μόνο που η σαϊεντολογία δεν έχει καμιά σχέση μ’ αυτό. Είχα πρόβλημα. Μεγάλο. Ήμουν πρεζάκι. Και ήταν αυτοί οι άνθρωποι που με στήριξαν και με βοήθησαν να το ξεπεράσω. Η αλήθεια είναι ότι ο κόσμος έχει μια εικόνα για τη σαϊεντολογία που δεν ανταποκρίνεται σ’ αυτό που είναι πραγματικά. Τώρα θέλω μονάχα θετική ενέργεια γύρω μου. Τη μπάντα μου και το κοινό.

Η μπάντα πώς πήρε μπρος;

Α, όλοι είχαμε κάποιους κοινούς γνωστούς, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο.

Γνωριστήκαμε μέσα απο φίλους και ex-boyfriends... Εγώ ήθελα καιρό να ασχοληθώ σοβαρά με τη μουσική (σ.σ.: οι συμμετοχές της στο soundtrack του Natural Born Killers το αποδεικνύουν), οπότε μαζευτήκαμε, αυτή η παρέα, αποφασισμένοι να παίξουμε δυνατό punk rock.

Έτσι θα χαρακτήριζες τον ήχο της μπάντας;

Θα έλεγα ότι ο νέος μας δίσκος είναι «the new sound of old rock’n’roll»!

Κρίμα που σπανίζουν οι καλές rock ταινίες σήμερα.

Εγώ πιστεύω ότι το The Doors ήταν μια πολύ καλή rock ταινία. Αποτύπωσε τέλεια τόσο το πνεύμα όσο και την εποχή αυτής της μουσικής. Ξέρω πολλούς οπαδούς που δεν την αντέχουν αλλά δεν καταλαβαίνω το γιατί. Νομίζω ότι ήταν μια πολύ σημαντική ταινία και για τον ίδιο τον Όλιβερ (Στόουν) αλλά, και πάλι, έτσι συμβαίνει με κάθε του νέα δουλειά. Και το Natural Born Killers είναι ταινιάρα!

Juliette & the Licks - Δισκογραφία:

- You're Speaking My Language 2005
- ...Like A Bolt Of Lightning (mini album) 2005
- Four on the floor (2006)

Furtherfield

TIME FOR REAL-TIME NETWORKS!

της Δάφνης Δραγώνα

new media./12

Γνώρισα τους Marc Garrett και Ruth Catlow από τους Furtherfield τον προηγούμενο μήνα. Πήγα από το χώρο τους, μια αποθήκη στο Βόρειο Λονδίνο που έχει μετατραπεί σε σπίτι - στούντιο - γκαλερί και αποτελεί τον πυρήνα για τις συζητήσεις, τα projects και τις παρουσιάσεις τους. Οι Furtherfield είναι από τις πιο παλιές και γνωστές ομάδες που δραστηριοποιούνται στα νέα μέσα στη Βρετανία και ήθελα πολύ να συζητήσω μαζί τους και - για να είμαι ειλικρινής - να μάθω πόσο διαφορετικά μπορούν να είναι τελικά τα πράγματα σε μια πόλη σαν το Λονδίνο σε σχέση με την Αθήνα, όπου η media art μάχεται ακόμη για την αναγνώριση και υποστήριξή της. Ο Marc και η Ruth ίδρυσαν το Furtherfield το 1997, όταν «όλη η προσοχή ήταν στραμμένη στην περιφέρεια, και ανόητη κατά τη γνώμη μας, brit art που δεν παρουσίαζε κανένα προβληματισμό. Θέλαμε να καταρρίψουμε την ιδέα του καλλιτέχνη και θέσαμε ερωτήματα όπως γιατί χρειάζεται ένα εργαστήριο, γιατί να δουλεύει κανείς απομονωμένος». Καθώς είναι και οι ίδιοι καλλιτέχνες, αποφάσισαν να στρέψουν την προσοχή τους στα δίκτυα και στη συλλογική έκφραση πιστεύοντας ότι τα πιο ενδιαφέροντα πράγματα συμβαίνουν εκεί που διασταυρώνονται ιδιότητες και απόψεις. Με αυτή τη βάση διαμορφώθηκε το Furtherfield, που αποτελείται από καλλιτέχνες, προγραμματιστές, μουσικούς, θεωρητικούς, κριτικούς, web designers που συνεργάζονται για projects, που αναζητούν νέα κοινωνικά πλαίσια και προτείνουν νέες οπτικές γωνίες πέρα από τις γνωστές συμβάσεις. Τους ενδιαφέρει η δημιουργία, η προώθηση και η κριτική «περιπετειωδών» ψηφιακών έργων που

επιδιώκουν μια ιδιαίτερη σχέση, εμπειρία και διάδραση με το κοινό. Στα 9 χρόνια της λειτουργίας τους έχουν διοργανώσει διάφορα events με δίκτυα ατόμων που συνεργάστηκαν μεταξύ τους σε πραγματικό χρόνο (real time) για την παραγωγή κοινών projects. Το πιο γνωστό από αυτά είναι το Visitors Studio, μία πλατφόρμα online για πολλούς χρήστες που προσφέρεται για συνεργασίες, διαλόγους, performances και ακτιβισμό. Οι συμμετέχοντες έχουν τη δυνατότητα να ανεβάζουν, να μετατρέπουν και να μιξάρουν αρχεία που έχουν δημιουργήσει οι ίδιοι με αρχεία άλλων, να τα ανιγράφουν και να τα διανέμουν ελεύθερα. Οι ίδιοι μιλώντας για τα network projects τους, ξεχωρίζουν και μιλάνε για ενθουσιασμό για το Dissension Convention. Σε αυτό χρησιμοποίησαν μια αντίστοιχη τεχνολογία για να κάνουν μια anti bush εκστρατεία στη Νέα Υόρκη το 2004. Με τη συμμετοχή 20 καλλιτεχνών από το διεθνή χώρο, πραγματοποιήθηκαν 20 online realtime performances - διαμαρτυρίες κατά των ρεπουμπλικάνων, οι οποίες μεταδόθηκαν συνδέοντας το studio του Furtherfield με την Postmaster Gallery της Νέας Υόρκης. Η υποστήριξη του δικτύου φαίνεται έντονα και στον τρόπο που λειτουργούν τα websites της ομάδας, που φιλοξενούν κείμενα, νέα, συνεργασίες και links πολλών (πάρα πολλών!) projects καλλιτεχνών από το χώρο της net art, της

software και της game art αλλά και της πειραματικής μουσικής και του ηλεκτρονικού ήχου. Οποιοσδήποτε δημιουργός είναι ευπρόσδεκτος να υποβάλλει τη δουλειά του και μια ομάδα κριτών που ανανεώνεται από το furtherfield αξιολογεί τα έργα και ανεβάζει τα σχόλιά της online.

Τα τελευταία δύο χρόνια αποφάσισαν να ξεκινήσουν μια σειρά παρουσιάσεων και στον πραγματικό χώρο και έτσι το 2004 ιδρύθηκε η HTTP Gallery (House of Technology Termed Praxis), η μόνη ουσιαστικά γκαλερί για media art στο Λονδίνο. Επέλεξαν να είναι εκτός κέντρου για να πλησιάσουν και τους κατοίκους της περιοχής, που έρχονται από περιέργεια και που πιθανότατα δεν είναι εξοικειωμένοι με αυτά που παρουσιάζουν. Και τους αρέσει πολύ η σχέση που έχουν αποκτήσει με τον κόσμο, που έρχεται και πίνει καφέ μαζί τους, ξεφυλλίζει βιβλία και ρωτάει πληροφορίες. Οι Furtherfield θεωρούν την παρουσίαση της net (και γενικότερα media) art στον πραγματικό χώρο απαραίτητη. Για να έρθει ο κόσμος σε επαφή με τους ίδιους τους καλλιτέχνες, για να δοθούν αφορμές για συζήτηση. Και εδώ απάντησαν τη βασική μου απορία... «Δυστυχώς και στο Λονδίνο τα μεγάλα ινστιτούτα προσπαθούν ακόμα να καταλάβουν τι συμβαίνει με τα νέα μέσα. Παραμένουν επιφυλακτικά. Και οι επιμελητές συνεχίζουν να είναι κολλημένοι στην ιστορία και τη θεωρία της τέχνης. Δεν παρατηρούν, δεν αναλύουν τι συμβαίνει στον κόσμο. Από την άλλη όμως, ευτυχώς, υπάρχουν κάποιοι μικροί χώροι και αρκετές ομάδες και καλλιτέχνες που δουλεύουν και πιστεύουν στα νέα μέσα. Είμαστε ανάμεσα σε αυτούς και θέλουμε ο κόσμος να αναπνεύσει. Και γι' αυτό έχει σημασία να συμβαίνουν πράγματα, να σπάσουν οι κώδικες του πολιτισμού και να γίνουν ζωντανοί».

www.furtherfield.org

©2005 Nautica Apparel, Inc., www.nautica.com

©2005 Nautica Apparel, Inc., www.nautica.com

Navigate life™

NAUTICA

LET THE TRIBE INCREASE

Σε λίγες μέρες το 2006 οδεύει προς το τέλος του. Όπως και πέρσι τέτοια εποχή το Velvet art επιχειρεί να κάνει μια σύντομη ανασκόπηση σε ό,τι του άρεσε και ξεχώρισε μέσα από μια πλούσια σε εκθέσεις και καλλιτεχνικά δρώμενα χρονιά. Το πρόταγμα είναι εξ αρχής ριψοκίνδυνο και γι' αυτό δεν διεκδικεί τίποτα πέρα από έναν καλό λόγο για κάποια πράγματα, πρόσωπα και καταστάσεις που κατά τη γνώμη μας χρήζουν ιδιαίτερης μνείας. Αυτό το rewind όμως σηματοδοτεί παράλληλα και ένα τέλος εποχής· όχι φυσικά για το Velvet, που θα συνεχίσει να σας χαρίζει συντροφιά για πολύ καιρό ακόμα, αλλά για την εν λόγω στήλη, η οποία από το επόμενο τεύχος θα αλλάξει χέρια.

Συμπερασματικά μιλώντας, μέσα από αυτά τα 18 τεύχη θελήσαμε να παρουσιάσουμε σε ένα άγνωστο σε μας κοινό, ενδεχομένως μη εξοικειωμένο με τον θαυμαστό κόσμο της Σύγχρονης τέχνης και τα τερτίπια του, το προφίλ μιας αναδυόμενης δραστηρίας σκηνής - μιας ελληνικής σκηνής που μεταξύ άλλων συνδιαλέγεται με τις διεθνείς εξελίξεις και πολλές φορές (αυτο)περιορίζεται από αυτές. Αυτό που ουσιαστικά προσπαθήσαμε να κάνουμε ήταν να καταγράψουμε αυτή τη δραστηριότητα τοποθετώντας την μέσα στο ευρύτερο καλλιτεχνικό πλαίσιο το οποίο αναπτύσσεται και που, όπως όλα δείχνουν, προμηνύεται ελπιδοφόρο. Τελικά η Νάντια είπε το καλύτερο: Ό,τι απομένει είναι μέλλον!

Best of...
2006

Ό,τι απομένει είναι μέλλον

Το saga με το θέμα προσδιορισμού της προστατευόμενης ονομασίας προέλευσης της «ελληνικής σκηνής» είχε εξελιχτεί σε αίνιγμα της Σφίγγας ταλανίζοντας με διαφορετικούς τρόπους καλλιτέχνες (repeat after me: είμαι καλλιτέχνης και ναι, μένω στη Ελλάδα), επιμελητές (πώς είπατε; curator;), κριτικούς (ανάθεμά σε Nicolas!) κ.λ.π. Το τι ακριβώς σημαίνει «νέος Έλληνας καλλιτέχνης» στις αρχές του 21ου αιώνα απαντήθηκε με εξαιρετική ευκολία τελικά από τη Νάντια Αργυροπούλου και περισσότερους από 60 καλλιτέχνες το Σεπτέμβριο στην Πάτρα. Αποφεύγοντας τη χρήση του γνωστού ποιήματος που δίνουμε συνήθως ως απάντηση (αυτό που υπεκφεύγει και μιλάει για τους κάμπους και τα βουνά) η έκθεση Ό,τι απομένει είναι μέλλον αποτέλεσε μία ειλικρινή και (ας μας επιτραπεί, χρονιάρες μέρες) rock πρόταση ανάγνωσης της νέας γενιάς Ελλήνων εικαστικών χωρίς πολλές υποσημειώσεις και παραρτήματα αλλά δημιουργώντας μια ατμόσφαιρα που όπως υποστήριξε και η επιμελήτρια είναι

ακόμα ίσως δύσκολο να περιγράψει πλήρως μέσα από ένα κλειστό θεωρητικό σχήμα. Τελικά δεν διαψεύστηκε η παραπάνω διατύπωση σχετικά με τη δυσκολία αλλά,

πιθανώς, να είναι πολύ πιο εύκολο και παραγωγικό να συζητήσουμε για το θέμα κατά τις πέντε τα χαράματα γιατί όπως αποδείχτηκε στην πράξη εκεί γύρω συνειδητοποιήσαμε ότι είμαστε όλοι στην ίδια ρηχή, 1 x 1, χαβούζα και ως εκ θαύματος δεν μας έπιασε κρίση πανικού.

Στην εξοχή

Στην Εξοχή...

Οι νέοι καλλιτέχνες και επιμελητές είναι αρκετά εξοικειωμένοι με τη διαδρομή Αθήνα-Λάρισα-Τρίκαλα-Θεσσαλονίκη αφού τα τελευταία χρόνια οι περισσότερες πρωτοβουλίες-προτάσεις για εκθέσεις (ομαδικές και ατομικές) έρχονται από τον Κάμπο και το Βορρά. Αυτό που έγινε όμως φέτος το Μάιο στα Τρίκαλα με την παρουσίαση της νέας γενιάς των Ελλήνων εικαστικών της Συλλογής του Λεωνίδα Μπέλτσιου ήταν κάτι ιδιαίτερο. Κατά τη γνώμη μας ο Μπέλτσιος απέδειξε ότι είναι ένας συλλέκτης που δεν βοηθάει απλά τους νέους καλλιτέχνες εντάσσοντάς τους από νωρίς σε μια σημαντική Συλλογή, αλλά ότι είναι ταυτόχρονα ένας ισότιμος συνομιλητής ο οποίος παρακολουθεί και αφουγκράζεται με πραγματικό

Ό,τι απομένει είναι μέλλον, Διονύσης Καβαλιεράτος

Panic Room

Ντόρα Οικονόμου

art./15

Εύα Βρετζάκη, She werewolf in the wood, video loop, 2006

ενδιαφέρον την εξέλιξη της σύγχρονης εικαστικής παραγωγής. Παράλληλα, διαφοροποιήθηκε όχι μόνο από άλλους συλλέκτες αλλά και από επαγγελματίες του χώρου, καθώς ανέλαβε ενεργή δράση, δηλαδή πήρε ένα ρίσκο το οποίο και υποστήριξε με απρόσμενα ρομαντικό τρόπο. Αυτή η πρωτοφανής (για τα ελληνικά δεδομένα) πρωτοβουλία ήρθε και έδωσε με την επιμέλεια του Σωτήρη Μπαχτσετζή ο οποίος επέλεξε και διαχειρίστηκε με εξαιρετική δεξιότητα και τον μεγάλο αριθμό έργων αλλά και τον, αναμφισβήτητο ιδιαίτερο αλλά ταυτόχρονα πολύ δύσκολο, εκθεσιακό χώρο δημιουργώντας μια ενδιαφέρουσα διαδρομή για τον θεατή. Chateau και στους δύο!

Panic Room

Η πρώτη έκθεση που εγκαίνιασε το νέο χώρο του Ιδρύματος ΔΕΣΤΕ στη Νέα Ιωνία, αποτέλεσε και την πρώτη ευκαιρία να δει κανείς ένα μεγάλο μέρος από τα σχέδια & έργα σε χαρτί της Συλλογής Δάκη Ιωάννου. Η έκθεση άνοιξε το Φεβρουάριο με τον τίτλο Panic Room, αναφορά στο έργο του Friedrich Kunath που περιλαμβάνεται στην έκθεση αλλά και στην ίδια την ιστορία του ΔΕΣΤΕ που δεν είχε ξαναπαρουσιάσει, ως τώρα, έκθεση σε έναν και μόνο χώρο. Ωστόσο, το Panic Room δεν περιορίστηκε στα προκαθορισμένα τετραγωνικά του εκθεσιακού χώρου: εξελίχτηκε σχεδόν οργανικά (με συχνές προσθήκες έργων και μουσική υπόκρουση των ηχητικών πειραματισμών κάποιων από τους συμμετέχοντες καλλιτέχνες- play it

again, Devendra!) και τέλος, κάτω από την επήρεια της ιδιοσυγκρασιακής πρακτικής των καλλιτεχνών που παρουσιάζει, ξεχείλισε έξω και γύρω από αυτόν (με συζητήσεις για το underground, τη σχέση των εικαστικών με τη μουσική, τη street art, τις παρέες κ.ο.κ.). Εμάς μας βοήθησε - με έναν εντελώς συνειρμικό τρόπο - να επιβεβαιώσουμε για άλλη μια φορά την κατασταλαγμένη πια θέση μας ότι τα πιο σημαντικά πράγματα γίνονται μέσα σε ένα δωμάτιο...where time stands still, or moves at your will. In Your Room.

Η «Χαμένη τιμή» της **Ντόρας Οικονόμου** στη γκαλερί Gazon Rouge μόνο χαμένη δεν ήταν. Η Οικονόμου απέδειξε ότι εκτός από σπουδαία καλλιτέχνις διαθέτει και περισσή μεγαλοψυχία απέναντι σε ό,τι αγαπά και αισθάνεται. Η τιμή της δεν ήταν τίποτε άλλο από ένας προσωπικός φόρος τιμής στους καταραμένους μουσικούς της ήρωες: τον Ian (Curtis), τον Billy (MacKenzie), τον Richey (James Edwards). Η απόλυτη Velvet έκθεση και μια από τις καλύτερες ατομικές εκθέσεις που είδαμε τα τελευταία χρόνια στην Αθήνα. Το ολόγιομο φεγγάρι (Full Moon) της **Εύας Βρετζάκη** μάς ταξίδεψε σε πιο σκοτεινά μονοπάτια ευαισθησίας, σε εκείνα τα απρόσιτα μέρη όπου караδοκει το ξέσπασμα της ακατανίκητης επιθυμίας αλλά και ο αιώνιος φόβος της εσωτερικής εξέγερσης. Οι ρομαντικοί λυκάνθρωποι της Εύας - ιδιαίτερα οι δύο αντικριστές βιντεοεγκαταστάσεις

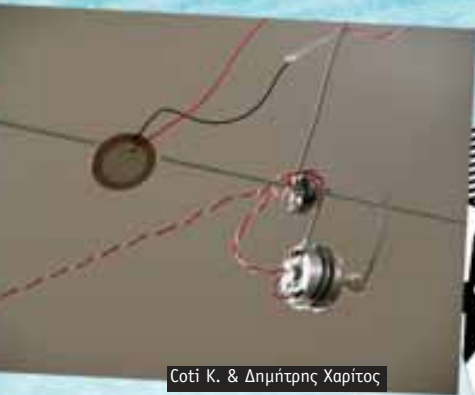
στο χώρο της Gazon Rouge - ήταν δίχως αμφιβολία από τα highlights της χρονιάς. Έπρεπε να περάσει αρκετός καιρός για να δούμε και στην Ελλάδα μια έκθεση με σχέδια, η οποία να αντιμετωπίζει το θέμα υπό μια πιο διευρυμένη έννοια. Η ομαδική έκθεση **Drawing Screen** που επιμελήθηκε ο Σωτήρης Μπαχτσετζής στο Μουσείο Κινηματογράφου και στην αίθουσα της γκαλερί Tint στη Θεσσαλονίκη εκτός από «κλασικά» σχέδια περιλάμβανε βίντεο αλλά και ψηφιακές εκτυπώσεις. Από την πολύ καλή αυτή έκθεση ξεχωρίσαμε μεταξύ άλλων το βίντεο του Νίκου Αλεξίου, τα μικρά χαρακτηριστικά της Μαργαρίτας Μποφιλίου και τη μεγάλων διαστάσεων σύνθεση Albertis'tree της Ελένης Καμμά.

Ο δαιμόνιος Κωνσταντίνος Δαγριτζίκος, παρά με την Αικατερίνη Γεγνησιάν, επιμελήθηκε στο διαμέρισμα του στη Νέα Ιωνία την έκθεση **trans·parent**, φέρνοντας σε διάλογο έργα Ελλήνων και ξένων καλλιτεχνών. Πέρα από τα ίδια τα έργα η έκθεση σου άφηνε μια αίσθηση αισιοδοξίας και μια χαλαρή διάθεση απέναντι στο curating. Δικαιολογημένα λοιπόν ο Κωνσταντίνος, που αυτόν τον καιρό «εκπαιδεύεται» στην Αγγλία, θεωρείται μία από τις ελπίδες του χώρου. Αναμένουμε με αγωνία τα επόμενα του βήματα. Το βίντεο Ευτυχώς που τρελάθηκα του **Γάβνη Θεοδωρόπουλου** ήταν αυτό που κατά τη γνώμη μας έκλεψε την παράσταση στο διήμερο φεστιβάλ Contemporary Traditions. Ο Θεοδωρόπουλος άφησε για λίγο τη

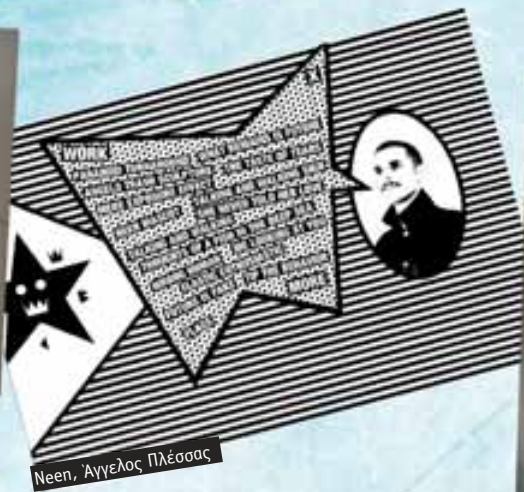
φωτογραφία και έστρεψε την ψηφιακή κάμερα πάνω του, καταγράφοντας μια προσωπική του στιγμή, με αστείρευτη δόση χιούμορ και αυτοσαρκασμού. Ακόμα και τώρα μας πίνουν τα γέλια όταν θυμόμαστε τον μερακλωμένο, ημίγυμνο Γιάννη να χορεύει με τον δικό του άτσαλο τρόπο το άσμα του Κώστα Καφάσι! Ένα πράγμα που λείπει από την εικαστική δραστηριότητα στη χώρα μας είναι οι ομάδες.

Το **intothepill** ξεκίνησε σαν μια ψηφιακή πλατφόρμα παρουσίασης video και experimental filmmaking και απ' ό,τι φαίνεται μετεξελίχθηκε σε μια δραστήρια ομάδα, ο βασικός κορμός της οποίας είναι οι Γιάννης Ισιδώρου, Λίνα Θεοδώρου και Βασιλεία Στυλιανίδου. Ανά τακτά χρονικά διαστήματα και σε διαφορετικούς χώρους κάθε φορά - εμείς τους πρωτοείδαμε στην γκαλερί E31 - η ομάδα οργανώνει video screenings που συνήθως πλαισιώνονται από video εγκαταστάσεις και δράσεις. Αξίζει να τους παρακολουθήσετε. Από την άλλη, οι **Neen** (Μίλτος Μανέτας, Άγγελος Πλέσσας, Ανδρέας Αγγελιδάκης) δεν λειτουργούν τόσο ως ομάδα αλλά περισσότερο ως ένα ιδιότυπο "κίνημα". Η συμμετοχή τους στον Μεγάλο Περίπατο του ΕΜΣΤ αλλά και η υποδειγματική επιμέλεια του

Coti K. & Δημήτρης Χαρίτος

Neen, Άγγελος Πλέσσας

Βαγγέλης Γκόκας, Replace

art./16

Πλέσσα στη μίνι παρουσίαση των Neen στο Μουσείο Μπενάκη της Πειραιώς είχαν έναν αέρα φρεσκάδας και, κυρίως, μια συγκεκριμένη αισθητική άποψη για τα πράγματα - κάτι το οποίο δεν το συναντάς εύκολα πια σήμερα.

Σε ό,τι αφορά τους Έλληνες ζωγράφους, είχαμε την ευκαιρία να δούμε πολλές και καλές ατομικές εκθέσεις (Γιάννης Κονταράτος, Χρήστος Χαρίσης, Νίκος Καναρέλης, Μωρίς Γκανής, Σωτήρης Πανουσάκης). Η ατομική Βίηγο του **Κώστα Χριστόπουλου** στη γκαλερί Ζουμπουλάκη συνδύαζε με έναν ιδιαίτερο τρόπο την πολιτική σκέψη με τη σύγχρονη προβληματική πάνω στη ζωγραφική εικόνα, και ίσως γι' αυτό να κατέχει μια πιο ξεχωριστή θέση στην καρδιά μας. Είμαστε και συναισθηματικοί τύποι, τι να κάνουμε.

Η μίνι αναδρομική του **Γρηγόρη Σεμιτέκολο** στη γκαλερί Νέες Μορφές και η αναδρομική του **Γιάννη Γαίτη** στο Μουσείο Μπενάκη της Πειραιώς ήταν το κατάλληλο συμπλήρωμα της μεγάλης έκθεσης Τα Χρόνια της αμφισβήτησης-Η τέχνη του '70 στην Ελλάδα, που επιμελήθηκε η Μπία Παπαδοπούλου στο ΕΜΣΤ. Τόσο ο Σεμιτέκολο όσο και ο Γαίτης κατάφεραν να διοχετεύσουν στοιχεία της αντισυμβατικής τους περσόνας σε μια γνήσια και πολύ ιδιαίτερη καλλιτεχνική διαδρομή. Για να μαθαίνουν οι μικροί και να θυμούνται οι μεγαλύτεροι.

Όταν ένας από τους καλύτερους συνθέτες και μουσικούς παραγωγούς στην Ελλάδα συνεργάζεται με έναν αρχιμάστορα των πολυμέσων, δεν

μπορείς να περιμένεις κάτι που θα σε αφήσει ασυγκίνητο. Η ηχητική εγκατάσταση Στατιστική άρπα και άλλες μηχανές των **Coti K. & Δημήτρης Χαρίτου** στην αίθουσα τέχνης της Chearart στα Εξάρχεια ήταν σίγουρα από τα καλύτερα πράγματα που είδαμε φέτος. Είναι πραγματικά ενθαρρυντικό ότι υπάρχουν και στη χώρα μας κάποιοι «άνθρωποι των τεχνών» με μια πιο διευρυμένη αντίληψη περί των (παρεξηγημένων) εικαστικών.

Βαγγέλης Γκόκας re-placed me
Στην ατομική του Βαγγέλη Γκόκα έπιασα τον εαυτό μου να ρεμβάζει (με απλάνες βλέμμα) μπροστά στα θολά τελάρα. Είχες την εντύπωση ότι σε κάθε πίνακα ο χρόνος έχει επιβραδυνθεί και ο χώρος (διαστάσεις τελάρου) έχει επιμηκυνθεί για να μπορέσει να περιλάβει και το τελευταίο εκατοστό του ουρανού, την τελευταία νιφάδα χιονιού, το πιο μικρό σύννεφο που πέρασε φευγαλέα γιατί φυσούσε. Για να μην αναφερθώ και στον επαναλαμβανόμενο ήχο της βάρκας που πλέει το ξημέρωμα στη lake placid... Η ζωγραφική του Γκόκα πολιορκεί το βλέμμα και δημιουργεί γύρω σου ένα βαρύ μαγνητικό πεδίο. Μετά κάνεις μία απόπειρα να περιγράψεις τι είδες και γιατί σ' άρεσε και προκύπτει το παραπάνω αμήχανο κείμενο.

we stock. amor es mi pecado...
Η εμμονή μας για εκθέσεις και projects που προέρχονται από πρωτοβουλίες καλλιτεχνών σε ανεξάρτητους χώρους είναι γνωστή. Ανάμεσα σ' αυτές που ξεχωρίσαμε

ήταν και η έκθεση στο διαμέρισμα της οδού Πιπίνου των Αναστασίας Δούκα, Ντόρας Οικονόμου, Ραλλούς Παναγιώτου, Κώστα Ρουσάκη και Κώστα Σαχπάζη. Η έκθεση ήταν αναμφισβήτητη από τις πιο δυναμικές προτάσεις της χρονιάς και αποτέλεσε ευτυχή συγκυρία γιατί αφενός είδαμε (και) άλλες πλευρές του έργου καλλιτεχνών που γνωρίζαμε και αγαπάμε, αφετέρου γνωρίσαμε το έργο άλλων τους οποίους ερωτευτήκαμε με την πρώτη ματιά. Μας υποσχέθηκαν ότι θα επανέλθουν δριμύτεροι με νέο project και μάλιστα αυτή τη φορά θα μοιράζουν αναμνηστικά! Τους περιμένουμε γιατί οι μισοί μās άφησαν για τα ξένα!

Αν και χρόνια στο κουρμπέτι η **Χριστιάνα Σούλου** ήρθε ξαφνικά σαν κομήτης από το υπερπέραν και τα σάρωσε όλα. Με μια από τις πιο αξιόλογες παρουσίες στην επιτυχημένη 4η Μπιενάλε του Βερολίνου (μέχρι και ο πολύς Adrian Searle της Guardian έγραψε διθυραμβικά σχόλια για τη δουλειά της) και με μια ατομική στη γκαλερί 3 που αναζωπύρωσε τις τελευταίες σπίθες ευαισθησίας που διαθέτουμε - αυτή η κωλοτηλέοραση φταίει για όλα- η Σούλου μίλησε για τη δική της «Αμοργό» με έναν τρόπο που μόνο μια μεγάλη ποιήτρια της εικόνας θα μπορούσε. Το καλοκαίρι κυκλοφόρησε και μια έκδοση (FUTURA) με την τελευταία δουλειά της μαζί με εξαιρετικά κείμενα των Γιώργου Τζιρτζιλάκη και Laura Hoptman και από τον Οκτώβριο συνεργάζεται με τη γκαλερί Sadie Coles HQ στο Λονδίνο.

Χριστιάνα Σούλου

Χριστιάνα Σούλου

ΕΚΔΟΣΕΙΣ 2006

BUILDINGS LIKE POLITICS

Με αφορμή τη συμμετοχή του στην 27η Μπιενάλε του Σάο Πάολο κυκλοφόρησε η πρώτη μονογραφία του Βαγγέλη Βλάχου. Στη δουλειά του Βλάχου έννοιες όπως η ιστορία, η μνήμη, μια στιγμή έκτακτης ανάγκης συνδυάζονται με την αρχιτεκτονική και την έννοια του αρχείου παγώνοντας το χρόνο και αποκαλύπτοντας Δομές που ορίζουν το παρόν (και το μέλλον) μας με περίεργα επικίνδυνο τρόπο. Τον σχεδιασμό της έκδοσης ανέλαβε ο Χρήστος Λιάλιος ο οποίος - στο πλαίσιο των αναγκών του καταλόγου- δημιούργησε και μια γραμματοσειρά, ονόματι bau-kreis, (συνδυασμός των γερμανικών λέξεων που σημαίνουν σπίτι και οικοδομικό τετράγωνο αντίστοιχα) συμπληρώνοντας με πολύ διακριτικό αλλά ιδιαίτερο τρόπο την παρουσίαση του έργου του καλλιτέχνη. Ο κατάλογος περιλαμβάνει επίσης κείμενα των Magali Arriola, Hito Steyerl και Δέσποινας Ζευκιλή.

ΜΗ ΡΟΚΑ-ΥΙΟ-ΦΤΟΥ ΚΑΚΑ!

Ο περσινός καλλιτέχνης της χρονιάς (κατά το velvet ευαγγέλιο), Poka-Yio, ξανακτύπησε στην εκπνοή του 2006 με καινούργια ατομική και κατάλογο που... Λερώνει. Συγκριτικά με το προηγούμενο artist book του καλλιτέχνη, η φετινή έκδοση φαίνεται εκ πρώτης όψεως αρκετά μίνιμαλ (!). Μόνο εκ πρώτης όψεως όμως, γιατί αν την κοιτάξεις καλύτερα και σε συνδυασμό με τον εντέχνως τοποθετημένο ένθετο με την συνέντευξη/ συζήτηση με τον Αυγουστίνο Ζενάκο, όχι μόνο ξεκαθαρίζεται η παρεξήγηση (περί μίνιμαλ και άλλων αστικών μύθων) αλλά μας δίνεται η δυνατότητα να μάθουμε όλα-όσα-θέλαμε-να-ξέρουμε-για-το-βρώμιΚΟ- παρελθόν-του(ς) και φοβόμασταν να ρωτήσουμε.

(ΑΥΣΗΜΕΝΕΣ) ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΕΣ και (ΑΝΗΘΙΚΕΣ) ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Αν δεν είσαι πρωταγωνιστής σαπουνόπερας ή παρανοημένο άτομο, είναι λίγο δύσκολο να μιλάς για τον εαυτό σου σε τρίτο πρόσωπο. Με απόλυτη συναίσθηση των παραπάνω λοιπόν, επιλέξαμε να συμπεριλάβουμε στη φετινή λίστα και δύο εκδόσεις που επιμελήθηκε ο καθένας από εμάς ξεχωριστά:
Οι «Πιθανότητες: Συνεντεύξεις με νέους Έλληνες καλλιτέχνες» (επ. Χριστόφορος Μαρίνος) αποτελούν μια συλλογή από συνεντεύξεις με δεκατέσσερις νέους Έλληνες εικαστικούς. Μέσα από την κουβέντα προκύπτουν μια σειρά από ζητήματα που αφορούν τη δουλειά του κάθε καλλιτέχνη και αναπόφευκτα θίγονται θέματα που σχετίζονται με τη σύγχρονη τέχνη όπως η ταυτότητα, η πολιτοπολιτισμικότητα, η παράδοση, το postproduction, η μουσική κ.λπ. Στις «Προτάσεις για την καταστροφή της Αθήνας - Ένας οδηγός», οι επιμελητές της 1ης Μπιενάλε της Αθήνας (το τρίο XYZ), οικειοποιήθηκαν καμιά εκατοστή αποσπάσματα από κείμενα τέχνης, κριτικής, ποίησης, λογοτεχνίας, στίχους από τραγούδια κ.ά. και κυκλοφόρησαν ένα εννοιακό εγχειρίδιο για το σκεπτικό και τη διαδικασία που θα οδηγήσει στην έκθεση Destroy Athens, το Σεπτέμβριο 2007.

art./17

b-sides./18

1,2,3 GO !

Περάσανε τα παιδιά από το Studio μας και είπαμε κάποια πράγματα για τις δύο βραδιές που θα οργανώσει το Sonic Playground στο Gagarin. Η πρώτη βραδιά είναι την Πέμπτη 21 Δεκεμβρίου με τους Mary & The Boy, Monika και My Wet Calvin, ενώ η δεύτερη προς το τέλος Ιανουαρίου ή αρχές Φεβρουαρίου με τους Modrec, Absent Mindead και Zebra Tracks. Μας έφεραν και ακούσαμε νέα κομμάτια από τις μπάντες, μας εξήγησαν ότι σκοπεύουν να παρουσιάσουν όλοι τους κάτι διαφορετικό και πιο ολοκληρωμένο απ' ό,τι στις μέχρι τώρα εμφανίσεις τους. Να περιμένετε λοιπόν video projections, σκηνικά, performances και νέα κομμάτια. Το πιο σημαντικό είναι να εμπιστευτούμε όλοι μας αυτά τα παιδιά. Να τους σπρώξουμε να κάνουν το καλύτερο δυνατό. Εντάξει, δεν γίναμε

ξαφνικά Λονδίνο ή Γλασκόβη. Υπάρχει όμως μια ολόκληρη κινητοποίηση στο χώρο. Με τα κουτσομπολιά του, τα myspace του, τις συλλογές του (από το Sonic Playground θα κυκλοφορήσει και η συλλογή Approaching of the Hour, το soundtrack της ομώνυμης ταινίας της Γ. Κανέλλου), τα πάρτυ του και τις DIY (και μη) κυκλοφορίες του που φαίνεται να οδηγούν τα πράγματα ένα βήμα παρακάτω. Ο πήχης στο Gagarin μπαίνει ψηλά από τα παιδιά. Ας είμαστε όλοι εκεί για να δούμε, να ακούσουμε, να χορέψουμε, να ευχαριστηθούμε κάποιες από τις πιο ελπιδοφόρες νέες μπάντες. Στον χώρο του Gagarin θα μπορείτε ακόμη να βρείτε κυκλοφορίες της Sonic Playground, της Gracetone, των εκδόσεων Giganto, τεύχη του Velvet καθώς και δίσκους από νέα συγκροτήματα.

Οι πόρτες θα ανοίξουν στις 9.30
και η είσοδος θα στοιχίζει 10 ευρώ.

Contact:
Τριανταφύλλου Νίκος 6974992753
parkins0ns@yahoo.com

www.myspace.com/maryandtheboy
www.myspace.com/mywetcalvin
www.myspace.com/monikarides
www.myspace.com/absentmindead
www.myspace.com/zebratracks
www.myspace.com/modrec

Cuervo space

Η Cuervo παρουσιάζει ό,τι πιο φρέσκο, fun, συναρπαστικό event συμβαίνει στην πόλη!

Η μεγαλύτερη νύχτα του χρόνου πλησιάζει!

Μάθαμε ότι την **Παρασκευή 22 Δεκεμβρίου**, η **Jose Cuervo**, η Νο1 τεκίλα στον κόσμο, ετοιμάζεται να γιορτάσει τη **Μεγαλύτερη Νύχτα της Χρονιάς!** 14 ώρες και 28 λεπτά... μια σπελείωτη νύχτα που προσφέρεται για χορό μέχρι πρωίας, φυσικά σε ρυθμούς **Cuervo!** Μοναδικά happenings, με πολύ χιούμορ, special gigs που μόνο η Cuervo μπορεί να σας προσφέρει! Εξοπλιστείτε με την καλύτερή σας διάθεση και μπιείτε στις πιο αξιόπιστες «ηρεσβείες» τις διασκεδάσεις, τις **16 Cuervo Embassies** σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Λάρισα, Βόλο και Πάτρα. Εκεί η Cuervo θα σας υποδεχθεί με ένα cocktail της αρεσκείας σας (Cuervo Cola, Cuervo Orange, Cuervo Lemon και φυσικά Margarita λεμόνι ή φράουλα), ενώ με το **ειδικό διαβατήριο της Cuervo**, μπορείτε να μπιείτε στην κλήρωση για ένα μεγάλο δώρο! Η **Παρασκευή 22 Δεκεμβρίου** θα είναι πραγματικά μια μεγάλη νύχτα! Ενώστε τις δυνάμεις σας για ξεφάντωμα στα 16 αγαπημένα σας clubs!

Vive Cuervo, όταν οι άλλοι πάνε για ύπνο!

Cuervo Embassies

ΑΘΗΝΑ

1. Palenque
2. Μούσα
3. 45 μοίρες
4. Corto Maltese
5. Νηπιαγωγείο
6. Alleycat
7. Jojo
8. Enzzo de Cuba

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

9. Mexican
10. Ίσαλος
11. Ήλιος
12. Θερμαϊκός

ΠΑΤΡΑ

13. Opal

ΛΑΡΙΣΑ

14. People

ΒΟΛΟΣ

15. Azzuro

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

16. Take Five

VIVE Cuervo

Απολαύστε Υπεύθυνα

Cuervospace

Βγες έξω!

Ζήσε ξεχωριστές στιγμές παρέα με την **Cuervo**! Άκου το πολυαναμενόμενο LP του Iggy Pop & των Stooges, με **Cuervo on the rocks** και ανακάλυψε τα πιο hot events στο **Cuervo Space**!!!

Iggy and The Stooges are back!

Το πρώτο studio album του Iggy μαζί με τους Stooges είναι γεγονός... κι ας άργησε 24 ολόκληρα χρόνια! Η παραγωγή έγινε από το μετρ του είδους, Steve Albini. Πρόσφατα ο Iggy δήλωσε πως ο δίσκος ακούγεται σαν... Stooges. Ε, τι άλλο θέλουμε;

Angel-A

Ο Λικ Μπεσόν ξανακάθεται στην καρέκλα του σκηνοθέτη έπειτα από μεγάλη απουσία, για να διηγηθεί μια ιστορία που ο ίδιος συνοψίζει σε μια γραμμή: ένας άντρας συναντά μια γυναίκα, στο Παρίσι...

Πρωταγωνιστούν: Ζαμέλ Ντεμπούζ, Ρι Ρασμούσεν, Ζιλμπερ Μελκί
www.angela-lefilm.com

athens9

Το athens9 είναι ένα δίκτυο αρχιτεκτόνων που έχουν ως βάση τους την Αθήνα. Στόχος του είναι η προώθηση νέων και πρωτότυπων ιδεών για τη σύγχρονη ελληνική πόλη. Το athens9 προγραμματίζει επίσης την οργάνωση δημόσιων εκδηλώσεων (εκθέσεων, συζητήσεων, παρουσιάσεων) προώθησης των δραστηριοτήτων του.
www.athens9.net

Bloc Party

Το πρώτο τους album (Silent Alarm, 2005) ψηφίστηκε από το NME ως το καλύτερο για το 2005. Το πρώτο single (The Prayer) από τον πολυαναμενόμενο και «δύσκολο» δεύτερο δίσκο (A Weekend in the City) θα κυκλοφορήσει στις 29 Ιανουαρίου. Θα ακολουθήσει και ολόκληρο το album στις αρχές Φεβρουαρίου.

FUR: An Imaginary Portait of Diane Arbus

Η ταινία είναι το παράδοξο πορτραίτο της μοντέρνας φωτογράφου των περιθωριακών ανθρώπων DIANE ARBUS. Μέσα από τις λαμπερές, συχνά «ενοχλητικές», φωτογραφίες της Άρμπους κάνουμε μια σε βάθος εξερεύνηση της ξεχωριστής ψυχοσύνθεσής της.

Σκηνοθεσία: Σπιβ Σέινμπεργκ
Πρωταγωνιστούν: Νικόλ Κίντμαν, Ρόμπερτ Ντάουνι Τζούνιορ

OUTRO presents Aardvarck

Το Σάββατο 23 Δεκεμβρίου μας επισκέπεται για πρώτη φορά ο Ολλανδός dj και παραγωγός Mike Kivits aka Aardvarck. Μαζί με τον Steven de Pen αποτελούν τον βασικό πυρήνα των Rednose Distrikt. Ο Aardvarck κυκλοφορεί τις δικές του παραγωγές αλλά και αυτές των Rednose Distrikt σε εταιρείες της underground dance σκηνής, όπως: Kindred Spirits, Delsin και Rush Hour.

Εισόδος ελεύθερη
OUTRO @ Yoga Bala
Ρήγα Παλαμίδου 5-7, Ψυρρή

Tool

Αθήνα, Ολυμπιακό Κέντρο Ξιφασκίας Ελληνικού, 16/12/2006
Μετά από πολλά χρόνια αναμονής, το ελληνικό κοινό θα βρεθεί επιτέλους αντιμέτωπο με τους αδυσώπητους ήχους και τη μοναδική σκηνική παρουσία των TOOL. Η σύμπραξη των special effects και η σκηνική ένταση του συγκροτήματος παρασύρουν τον θεατή σε μια άλλη διάσταση, σε μια πρωτόγνωρη διαφορετική πραγματικότητα. Οι Maynard James Keenan, Danny Carey, Justin Chancellor και Adam Jones θα είναι εδώ στις 16 Δεκεμβρίου, για μια «TOOL» εμπειρία στο Ολυμπιακό Κέντρο Ξιφασκίας του Ελληνικού.

Η οικιστική του Κωνσταντίνου Α. Δοξιάδη και η αρχιτεκτονική της εντοπίας

Αθήνα, Μουσείο Μπενάκη - Κτίριο οδού Πειραιώς
1/12/2006 - 4/2/2007

Έκθεση για τον πολεοδομικό σχεδιασμό και την αρχιτεκτονική της περιόδου 1950-1970. Θα παρουσιαστούν σχέδια, μελέτες, φωτογραφίες και σύντομες ταινίες με στιγμιότυπα από τη ζωή του Κωνσταντίνου Α. Δοξιάδη και την εποχή του.

www.doxiadis.org

Διοργάνωση: Ίδρυμα Κωνσταντίνου και Έμμας Δοξιάδη, Μουσείο Μπενάκη

ΠΑΛΛΑΣ

Μετά την αναμονή κάποιων ετών, το θέατρο ΠΑΛΛΑΣ με την μοναδική art deco διακόσμησή του ξανάνοιξε τις πόρτες του στο κοινό. Ανανεωμένο, διατηρώντας όμως την κλασική διαχρονική ομορφιά του, μπαίνει και πάλι σε δράση. Τι καλύτερα εγκαινία θα μπορούσε να κάνει από την παράσταση 2 του Δημήτρη Παπαϊωάννου.

VIVE Cuervo

Cuervospace

Απόλαυσε μοναδικές **Cuervo** γεύσεις
με τους Nouvelle Vague!
Ανακάλυψε το νέο **Cuervo** κύμα
στα πιο cool σημεία της πόλης!
Vive Cuervo!!!

Sonic Playground

Sonic Playground
Το Sonic Playground παρουσιάζει τρεις νέες μπάντες την Πέμπτη 21 Δεκέμβρη στο Gagarin 205. Οι Mary and the boy στην πιο θεατρική τους εμφάνιση, η Monika με full band στο πιο ολοκληρωμένο της live μέχρι σήμερα και οι My Wet Calvin σε ένα από τα γνωστά τους shows όπου θα παρουσιάσουν και θα μοιράσουν το νέο τους cd με τίτλο «hercut». Οι πόρτες θα ανοίξουν στις 9.30 και η είσοδος θα στοιχίζει 10€.

CSS + The Research

Αθήνα, Gagarin 205, 14/12/06

Οι Βραζιλιάνοι Cansei de Ser Sexy (ελληνιστί: κουράστηκα να είμαι sexy) ή πιο απλά CSS δηλώνουν ότι ανήκουν στη σκηνή του internet και όχι σ' αυτή του Sao Paulo, απ' όπου και κατάγονται. Κάθε εμφάνισή τους είναι και μια περιπέτεια, αφού τα πάντα μπορούν να συμβούν. Τη συναυλία θα ανοίξουν οι Άγγλοι The Research.

dance of the Dance

dance of the Dance
Μια σπονδυλωτή μουσικοχορευτική παράσταση ανεβαίνει στο θέατρο Περόκε στην πλατεία Καραϊσκάκη στις 11, 12, 18 και 19 Δεκεμβρίου. Με μόνα μέσα το χορό και τη live μουσική των Mary and the Boy δημιουργήθηκαν χοροί που επικοινωνούν και σχολιάζουν έννοιες, συναισθήματα και καταστάσεις και παρουσιάζονται ως νούμερα ενός αποδομημένου καμπαρέ. Το concept και η σκηνοθεσία είναι του Κώστα Τσιούκα και της Ηρώς Αποστολέλλη, ενώ ερμηνεύουν οι Κωνσταντίνα Αγγελοπούλου, Ηρώ Αποστολέλλη, Αλέξανδρος Βούλγαρης, Μαργαρίτα Δάκου, Τζωρτζίνα Κακουδάκη, Τάσος Καραχάλιος, Λένα Μοσχά, Rowan Thorpe, Ιωάννα Τουμπακάρη, Κώστας Τσιούκας, Μαίρη Τσώνη.

The Prestige
Από τον αν...

The Prestige
Από τον αναγνωρισμένο σκηνοθέτη Κρίστοφερ Νόλαν (Memento, Batman Begins) έρχεται ένα θρίλερ υφασμένο από το υλικό των ψευδοισθίσεων.

Σκηνοθεσία: Κρίστοφερ Νόλαν
Πρωταγωνιστούν: Κρίστιαν Μπέιλ, Χιου Τζάκμαν, Μάικλ Κέιν, Σκάρλετ Γιοχάνσον, Πιπίρτιν Μπούουι, Άντι Σέρκις

Nouvelle Vague

Αθήνα, Gagarin 205, 15/12/2006

Λίγους μόλις μήνες μετά από την κυκλοφορία του νέου, δεύτερου άλμπουμ τους, με το συμβολικό τίτλο «Bande a part» οι Nouvelle Vague μας επισκέπτονται για δεύτερη φορά. Τη συναυλία στην Αθήνα ανοίγουν οι Mary and The Boy, ενώ στα decks θα είναι η ομάδα Fresh and Yellow.

VIVE Cuervo

Απολαύστε Υπεύθυνα

1. Ηροδότου 13, Κολωνάκι, 210 721 CAKE (2253)
2. Κηφισίας 180, Χαλάνδρι (Domus Center), 210 671 CAKE (2253)
contact@cake.gr | www.cake.gr

BRIGITTE FONTAINE

Το Γλυκόπικρο Συντριβάνι

Ακριβή Brigitte, ακριβοθώρητη κι ακριβομίλητη, γλυκόπικρο συντριβάνι των σωστών λέξεων και ηφαίστειο ανυπόφορα απαιτητών συναισθημάτων, φυλακισμένο πειραχτήρι και πανέξυπνο μυρμηκασπικό, ανατριχιαστική «τρελέγκω» όπως σε φωνάζουν, αυτές τις μέρες σχεδόν όπου και να κοιτάξω είσαι εκεί.

του Γιάγκου Κολιοπάνου

Και είσαι εκεί γιατί στα 68 σου μόλις κυκλοφόρησες τον καινούριο σου δίσκο, ερωτικό και αθωρόστομο, σχεδόν βρώμικο, ονόματι εξάλλου Libido (ταυτόχρονα τα βιβλία σου, παλιά και καινούρια, παρελαύνουν και παρασύρουν). Μας τραγουδάς το εσωτερικό σου chateau, το μουσικό σου σπίτι, τον πρώην σου παράδεισο, το κρέας, την Ελβίρα, το μαλλί της γριάς (υπό μπλιμπλίκια Stereo Total), το φίλντισι και την πορφύρα, το Μέντελσον και τη Μέλοντυ Νέλσον, το λιοντάρι της MGM, τα παντρολογήματα όλων των αντιφάσεων. Παράλληλα, τα χώνεις στους χίπηδες και στους παπάδες (υπό κιθάρες Velvet Underground) που τους είχες αμφότερους άκρι προ πολλού. ΟΛ' αυτά κυρίως σε ύφος «baroque 'n' roll», πίσω από το οποίο κρύβεται όπως πάντα ο αγέρωχος σύζυγός σου Areski Belkacem, φέρνοντας στο μυαλό αλλοτινές, πονηρές συγχωνεύσεις, όπως για παράδειγμα το μακαρίτη Klaus Nomi, προερχόμενο χωρίς αμφιβολία από τον ίδιο πλανήτη μ' εσένα. Ακόμη, κλείνεις το μάτι στον αγαπημένο σου, το μακαρίτη Serge Gainsbourg, κι αυτός από τον ίδιο πλανήτη, και για το σκοπό αυτό σου χρειάζεται ξανά ο ακριβός του συνεργάτης Jean-Claude Vannier, μοναδικός υπεύθυνος για την παραγωγή ενός ήκου μεγαλειώδους και σέξι, σκοτεινού και πλούσιου. Κι έτσι γυρνάμε πίσω σχεδόν σαράντα χρόνια, όταν, το 1968 ο ίδιος υπέγραφε τη μουσική για την πρώτη σου ενοχλητική μπαλάντα με τίτλο Il Pleut (Βρέχει). Ξέρω ότι εκείνες τις μέρες τις έχεις γραμμένες σ' αρχίδια σου, αλλά θα μου κάνεις τη χάρη. Τέκνο αντικληρικών εκπαιδευτικών από τη Βρετάνη, είχες έρθει δεκαεπτά χρονών στο Παρίσι για να γίνεις ηθοποιός, αυτό που κατά βάθος είσαι. Τελικά βρέθηκες «αλλόκοτη» και κυνική τραγουδίστρια στα καμπαρέ της αριστερής όχθης, συντροφιά με τον «αδερφό» σου

Jacques Higelin. Και ξαφνικά μόνη σου, με τα γλυκόπικρα αριστουργήματά σου, βασίλισσα της ρίμας, ποιήτρια νούμερο ένα, με την ακαταμάχητη χοντροφωνάρα σου, υπό χυμώδεις ενορχηστρώσεις του Vannier για λογαριασμό του κυρίου Pierre Barouh. Τίτλος: Brigitte Fontaine est...folle (τρελή). Ένα διαμάντι, κι ας το απορρίπτεις. Το '69, την «ερωτική χρονιά», γνωρίζεις το έτερον ήμισυ, τον Αλγερινό σου βασιλιά και σκλάβο, τον Areski. Εγκαταλείπεις τα φρου-φρου και τα αρώματα, τα βραδυπέπτα λόγια σου που μας κρατούν ξύπνιους το βράδυ ίσως ταιριάζουν περισσότερο με τα σκόρπια, Αραβίζοντα παραληρήματά του. Οι δύο σας, ερωτευμένοι κύκνοι, μαζί με τους πειραματικούς τζαζίστες Art Ensemble of Chicago. Comme a la Radio. Στίχοι-σουγιάδες. Δηλητηριώδεις πλιόσποροι και γιαπωνέζικα λουλούδια (τώρα μήπως πιάνεις πιο αιθέριες σκάλες). Ένας δίσκος-σταθμός. Και ύστερα γίνετε τρεις. 1971, Brigitte, Areski και Julie Dassin, η αφανής avant-garde κόρη του Τζούλι που παιδούλα αρχές των sixties έγραψε το Iko-Iko, κατόπιν μαύρο ύμνο από τις Dixie Cups. Κλαμπατσιμπανα. Μελωδίες. Ποίηση. Χιούμορ. Θεατρνισμοί. D.I.Y. αυθεντικότητα. Κι εσύ, μασκοφορεμένη και μακριμαλλούσα, να τραγουδάς στον εαυτό σου: «Δε θέλεις να σε βλέπουν, αλλά σε βλέπουν όλοι». Στη συνέχεια, και πάλι οι δυο σας. Ήδη στο «κνησί των τρελών», Ile Saint-Louis. Παραγωγικότετοι και αρματωμένοι. Με ομορφιά και με ανήσυχο πνεύμα για την ανθρωπότητα. Η Πυρκαγιά (L'Incendie). Η Ευτυχία (Le Bonheur). Δε Γνωρίζω Αυτόν τον Άντρα (Je Ne Connais Pas Cet Homme). Έτσι φτάνουμε στο 1977. Άλλοι πιάνουν τις κιθάρες, ο Areski πιάνει τα μοοο και μαζί μās χαρίζετε το Vous et Nous, ένα αβανγκάρντ αριστούργημα αποτελούμενο από 30

αιματηρά electro-folk νανουρίσματα. Κι εκεί τελειώσατε. Θέλω να πω, εκεί τελείωσε η αθωότητα, ο αυτοσχεδιασμός, τα seventies. Δύο χρόνια μετά, το πρώτο φιάσκο: Les Eglantines. Τα λόγια είναι καταπληκτικά όπως πάντα αλλά οι μελωδίες χαντακώνονται ανάμεσα σε rock και new wave, χωρίς να ξέρουν κατά πού ακριβώς να κοιτάξουν. Θα μεσολαβήσουν πάνω από δέκα χρόνια μέχρι να ξαναβγάτε δίσκο. Όλες οι πόρτες κλειστές. Στο τέλος, αναγκάζσαι να μπεις – για πρώτη και τελευταία φορά – σε αεροπλάνο για να πας μέχρι το Τόκιο. Εκεί σε αγαπούν ακόμη. Και θα σου βγάλουν το δίσκο: French Corazon. Μαλλί σχεδόν ξούρα (θα περιμένεις μέχρι

Ένας δίσκος χλιδάτος και ήσυχος, αλλά όχι τόσο. Αχ τι ωραία που είναι η ζωή, καμιά φορά για ένα τίποτα. Τέσσερα χρόνια αργότερα, πώς ξεκινάς το νέο αιώνα! Στην Keke-land, τη χώρα των κεκέδων, δηλαδή αυτών που είναι από τον ίδιο πλανήτη με σένα, όπου αντί για οξυγόνο φυσάει αιθέρας. Τι δίσκος, κάθε τραγούδι άλλο στυλ. Συνεργασία με Sonic Youth, Stereolab, Jim O'Rourke. Πρώτες στιχουργικές απόπειρες στα Αγγλικά. Όλοι σου βγάζουν το καπέλο. Κι εσύ τους βγάζεις τη γλώσσα, ενώ ολοένα κατρακυλάς στο σκοτάδι της τρέλας και της φοβίας σου. 2004, Rue St. Louis-en-l'Île, ο δρόμος που

Όλοι σου βγάζουν το καπέλο. Κι εσύ τους βγάζεις τη γλώσσα, ενώ ολοένα κατρακυλάς στο σκοτάδι της τρέλας και της φοβίας σου. 2004, Rue St. Louis-en-l'Île, ο δρόμος που μένεις δέσμια της τρέλας σου, στην καρδιά του Παρισιού. Μόνο ένας φεγγίτης προς τον έξω κόσμο, αλλά εσύ τα βλέπεις και τα ξέρεις ήδη όλα. Βρώμικη σαν τον Rimbaud.

τη νέα χιλιετία) και άμεμπτος χορός της κοιλιάς με την αλληγορική νουγκατίνα που κάνει λίγο θόρυβο και ύστερα, λόγω του πολέμου στον Κόλπο, αποσύρεται. Ηχογράφηση με τον Higelin, τριάντα χρόνια μετά. Οι τρεις αλπτόφατσες μαζί. 1995. Σε αναλαμβάνει ο Etienne Daho, κάνει την παραγωγή του καινούριου δίσκου. Genre Humain. Υπογράφετε στη Virgin. Γίνεσαι επιτέλους star. Είσαι παντού. Το βιντεοκλίπ απαγορεύεται στη διάρκεια της ημέρας γιατί φοβούνται τα μούλικα. Ο ήχος σαφέστατα πιο εμπορικός, αλλά χαλάλι, αρκεί που βγαίνουν έξω τα τραγούδια. Ξαναεπισκέπτεστε τους δύο πιο πολιτικούς ύμνους, Comme a la Radio και C'est Normal, για να τους μάθει ο κόσμος. Έπειτα μία πολυτελής παύση, Les Palaces.

μένεις δέσμια της τρέλας σου, στην καρδιά του Παρισιού. Μόνο ένας φεγγίτης προς τον έξω κόσμο, αλλά εσύ τα βλέπεις και τα ξέρεις ήδη όλα. Βρώμικη σαν τον Rimbaud. Ύστερα σε βλέπω στη σκηνή, καθισμένη στο θρόνο σου, τυλιγμένη με σάβανο Issey Miyake, να τραγουδάς χωρίς χρώμα. Αναρωτιέμαι πώς θα είναι την επόμενη φορά...

www.brigitte-fontaine.com

CD86

Μια παραδοσιακή συλλογή για το κλισέ:
ΝΑ ΘΥΜΗΘΟΥΝ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ

του Δημήτρη Βόγλη

Καταρχήν θα ήθελα να επισημάνω ότι αβίαστα θεωρώ τα 80s τη χειρότερη δεκαετία από κάθε άποψη –αισθητικά, στιλιστικά, μουσικά. Ειδικά στο μουσικό τομέα διακρίνεται μια επιτηδευμένη σε μεγάλο βαθμό θλίψη και απομόνωση, ένας υπερβολικός ναρκισσισμός και ένας μινιμαλιστικός χειρισμός των συνθεσάιζερ. Συγκροτήματα όπως οι Duran Duran και οι Wham διαπρέπουν –θα μου πείτε σήμερα υπάρχουν καλύτερα mainstream συγκροτήματα; Ίσως και όχι, αλλά τα παραπάνω ονόματα και άλλα πολλά δεν είναι ικανά για να εκθειάζουμε μια ολόκληρη δεκαετία. Δεν είναι δυνατόν όμως να τα βάζουμε όλα σε ένα καζάνι και να γενικεύουμε συμπεράσματα. Τα διαμάντια είναι παντού κρυμμένα και

νοιώθω ευγνωμοσύνη που κάποια από αυτά ανακαλύφθηκαν την ώρα που έπρεπε. Και πολλά από αυτά ήταν τη δεκαετία του 80... Η CD86 είναι μια καινούργια συλλογή αλλά περιλαμβάνει κομμάτια τουλάχιστον μιας 20ετίας και βάλε. Είναι λίγο περίεργο να προσελκύσεις κάποιον 18χρονο να ακούσει τέτοιου τύπου συλλογές. Ξαν να ήταν το 1986 και να μου έδινες κάποιος μια συλλογή των 50s να ακούσω. Τώρα θα την άκουγα με περισσό ενδιαφέρον, αλλά τότε αμφιβάλλω πολύ αν θα έκανα το ίδιο. Έχω τύχει σε συζητήσεις με έφηβους που είναι αρκετά εναλλακτικοί –και στις μουσικές τους προτιμήσεις και ακούνε τη σημερινή indie σκηνή– αλλά να μην έχουν ιδέα ποιοι είναι οι Stone

Roses, για να μην πω Television Personalities και Deep Freeze Mice και γελάσουν με τα ονόματα. Λογικό βέβαια, αν δούμε ότι όταν κυκλοφορούσαν δίσκους όλοι αυτοί οι σημερινοί έφηβοι δεν είχαν καν γεννηθεί. Έτσι η απορία μου είναι αν αυτή η συλλογή απευθύνεται σε 30s something κοινό ή όχι. Όπως και να’ χει το θέμα, είναι μια συγκινητική συλλογή με τραγούδια που θα είναι για πάντα αφηνωμένα στην καρδιά μας. Αγνή κιθαριστική pop. Το track list μου θύμισε την πρώτη συλλογή της Creation – Doing it for the kids, τα fanzines In Those Days, Little Charmer και Rollin Under, το ατέλειωτο ψάξιμο για 7ίντσα, τις παραγγελίες από το εξωτερικό και την αγωνία να λάβουμε το πακέτο, την Creation, την Sarah Records. Τι έχει λοιπόν αυτή η συλλογή; Πολλά αγαπημένα ονόματα που σίγουρα δεν άλλαξαν την ιστορία της μουσικής –αν και τη διαμόρφωσαν σε μεγάλο βαθμό– αλλά μπορούν να αγγίξουν και την πιο ευαίσθητή μας πλευρά και να μας συγκινήσουν. Ξεκινάω από το τελευταίο τραγούδι της συλλογής, το υπνωτικό αριστούργημα των Pastels – Baby Honey και την κομμάταρα Ask Johnny Dee των Chesterfields. Θα δούμε τους Primal Scream στις καλές τους μέρες που τους αγαπήσαμε μέχρι και το Screa-madelica (από τους καλύτερους δίσκους των 90s) και όχι στο χάλι που έχουν καταλήξει σήμερα, με το

Velocity Girl στη χρυσή εποχή της Creation όπως και τους Weather Prophets (Ex- Loft) με το αριστούργημα Why Does the Rain και φυσικά τους Jesus And Mary Chain με το Upside Down. Πανδαισία από τρομπέτες με τους June Brides, γλυκός θόρυβος από τους Meat Whiplash και Wedding Present και το καλύτερο κομμάτι των Pooh Sticks – On Tape. Μεγάλο το μερίδιο της Sarah με Sea Urchins (το νο 1 της εταιρίας), Hit Parade, Another Sunny Day και χαίρομαι πολύ που συμπεριλαμβάνονται ονόματα όπως οι Dentists, BMX Bandits, οι Talulah Gosh που μετονομάστηκαν στους αγαπημένους μας Heavenly και φυσικά οι Television Personalities. Χαίρομαι επίσης που τη συλλογή αυτή την επιμελήθηκε ένας παλιός αγαπημένος, ο Bob Stanley, «κεφάλι» των επίσης αγαπημένων Saint Etienne. Επίσης θα χαρώ πολύ αν καταφέρει αυτή η συλλογή να αγγίξει κάποιους νεαρούς όπως εμάς τότε και να νοιώσουν τα ίδια συναισθήματα. Μιλάμε για απλά και παραδοσιακά πράγματα...

Ιδού και το track list!

Disc One

1. Velocity Girl - Primal Scream
2. The Sun A Small Star - The Servants
3. Around And Around - Hurrah
4. Why Does The Rain - The Loft
5. Vibrato - East Village
6. Pristine Christine - The Sea Urchins
7. What Went Wrong This Time - The Siddeleys
8. Anorak City - Another Sunny Day
9. Get Out Of My Dream - The Clouds
10. Golden Shower - The Boy Hairdressers
11. Ask Johnny Dee - The Chesterfields
12. He Blows In - The Raw Herbs
13. Paul McCartney - Laugh
14. You Didn't Love Me Then - The Hit Parade
15. Like Frankie Lyman - The Weather Prophets
16. Sunday To Saturday - The June Brides
17. I Had An Excellent Dream - The Dentists
18. Everybody Knows The Monkey - Mighty Mighty
19. E102 - BMX Bandits
20. Talulah Gosh - Talulah Gosh
21. Cut Me Deep - Jasmine Minks
22. I'll Still Be There - Razorcuts
23. Therese - Bodines
24. Paradise Estate - TV Personalities

Disc Two

1. Upside Down - The Jesus And Mary Chain
2. Really Stupid - Primitives
3. It Always Rains On Sunday - The Groove Farm
4. Black Country Chainsaw Massacre - Pop Will Eat Itself
5. Come Get Me - 14 Iced Bears
6. Sign On The Line - Fizzbombs
7. Anti Midas Touch - The Wolfhounds
8. This Boy Can Wait - The Wedding Present
9. Bible Of The Beats - Age Of Chance
10. Safety Net - Shop Assistants
11. Just Too Bloody Stupid - Close Lobsters
12. Dukla Prague Away Kit - Half Man Half Biscuit
13. Don't Slip Up - Meat Whiplash
14. I Could Be In Heaven - The Flatmates
15. If I Said - The Darling Buds
16. Poised Over The Pause Button - This Poison
17. Jack And Julian - The Bachelor Pad
18. On Tape - The Pooh Sticks
19. Flowers Are In The Sky - The Revolving Paint Dream
20. Whole Wide World - The Soup Dragons
21. Frans Hals - McCarthy
22. Like An Angel - The Mighty Lemon Drops
23. Why Popstars Can't Dance - Big Flame
24. Baby Honey - The Pastels

WHAT WOULD HAVE HAPPENED IF...

Ο κιθαρίστας του Ike Turner δεν έσπαγε κατά λάθος τον ενισχυτή της κιθάρας του
Το παραμύθι του Sam Phillips και της Sun Records.

του Δημήτρη Βόγλη

Το ταλέντο και το συναίσθημα είναι δύο από τα πιο απαραίτητα συστατικά για να μπορέσει κάποιος καλλιτέχνης να βρει τον εσωτερικό του προσορισμό, αλλά τις περισσότερες φορές αυτό δεν είναι αρκετό για την αναγνώριση. Έχουμε δει και ακούσει στην πορεία καλλιτέχνες και συγκροτήματα που έχουν «τυπώσει» τη μουσική τους μόνο σε flexi disc ή ακόμα και σε κασέτες και σε πολλές περιπτώσεις μιλάμε για αριστουργήματα. Ένα πολύ σπάνιο κειμήλιό μου είναι ένα flexi των Editions Of You και ένα από τα πιο απλά και όμορφα pop τραγούδια που έχω ακούσει το

«that was the best days of our lives» –αυτό πάλι καλά που το ακούσαμε. Πιο πολύ στεναχωριέμαι για αυτά που χάνουμε και ούτε καν θα κυκλοφορήσουν ποτέ. Πάντα χρειάζεται ένας κατάλληλος άνθρωπος να είναι εκεί την κατάλληλη στιγμή για να αλλάξει την ιστορία. Ένας τέτοιος τύπος ήταν και ο Sam Phillips, ιδιοκτήτης της περίφημης Sun Records τη δεκαετία του 50 και 60. Ας δούμε την ιστορία από την αρχή. Ο Sam Phillips γεννήθηκε στις 5 Ιανουαρίου 1923 στο Μέμφις, από μικρός είχε το μικρόβιο της μουσικής και κατάφερε να δουλεύει

πολύ διάσημο ντουέτο ως Ike & Tina Turner στα 60s) για να ηχογραφήσουν ένα τραγούδι με τον τίτλο Rocket 88. Στο δρόμο για το Μέμφις, ο κιθαριστής με μια αδέξια κίνηση θα σπάσει τον ενισχυτή της κιθάρας και φτάνουν στο studio της Sun έτοιμοι να εγκαταλείψουν την προσπάθεια. Ο κιθαρίστας συνδέει την κιθάρα στον ενισχυτή και ένας περίεργος ήχος σαν παραμορφωμένο σαξόφωνο ενθουσιάζει τον Sam προς έκπληξη όλων. Το πρώτο distortion της ιστορίας ήταν γεγονός. Πάνω σε αυτό τον ήχο θα ζητήσει ο Sam να στηριχτεί το riff της κιθάρας και

στέλνει αμέσως τοπ demo στη Chess. Και ο νέος ήχος εντυπωσιάζει και το κομμάτι μπαίνει στο Αμερικάνικο top 10. Ο Sam παίρνει για τα καλά τα πάνω του και αποφασίζει να πιστέψει περισσότερο στον εαυτό του αποφασίζοντας να κόβει πλέον αυτός τα βινύλια. Πού να φανταζόταν ότι εκείνη τη στιγμή θα άλλαζε κυριολεκτικά την ιστορία της μουσικής. Ιδρύει τη Sun Records και αρχικά ηχογραφεί μαύρους καλλιτέχνες R&B όπου το καλοκαίρι του 1953, ένας νεαρός που λεγόταν Elvis Presley πέρασε την πόρτα της Sun για να κόψει σε βινύλιο δύο τραγούδια, «My Happiness» και «This Is Where Your Heartache Begins», για να το δωρίσει στα γενέθλια της μητέρας του. Δεν ήταν δυνατό να περάσει απαρτρήματος. Ο Sam τον ξανακάλεσε και στις 26 Ιουνίου 1954 έγινε η πρώτη audition, όπου ο Elvis διασκευάζει δύο μπαλάντες της εποχής που δεν ικανοποιούν τον Sam, ο οποίος τον παροτρύνει να παίξει δικά του τραγούδια. Στις 5 Ιουλίου ξαναπηγαίνει και τους παίζει το Alright Mama. Ο Sam διαισθάνθηκε τι είχε μπροστά του. Υπογράφουν αμέσως και μέσα σε 6 μήνες η φήμη του έχει ξεπεράσει κατά πολύ τα τοπικά όρια. Η RCA, κολλοσός της εποχής, δίνει το αστρονομικό τότε ποσό των \$25.000 και εξαγοράζει το συμβόλαιο του Elvis. Με αυτά τα χρήματα ο Sam τελειοποιεί το studio και βγάζει καλλιτέχνες όπως οι Johnny Cash, Jerry Lee Lewis, Carl Perkins, Roy Orbison. Θέλετε κι άλλους; Παραδοσιακός και τίμιος στις μεθόδους του, δεν μπορεί να αντέξει τον ανταγωνισμό των μεγαλοκαρχαρίων και το 1969 πουλάει τη Sun έναντι ενός πολύ καλού ποσού. Και θα επενδύσει σε ξενοδοχειακές επιχειρήσεις, όπου μετά τη Sun αυτές θα τις ονομάσει Holiday Inn...

Βάτραχος

Κουζίνα με επιλεγμένα βιολογικά προϊόντα, όπως και βιολογικές μπίρες και κρασιά. Ένας χώρος που η παρέα θα «βρει την υγεία της». Ζεσπό ατμόσφαιρα για φαγητό ή ποτό, τζακάκι να σιγοκαίει και ψημένη ρακούλα από την αμοργό γι' αυτούς που τη λαχταρούν ακόμα κι όταν είναι στην Αθήνα.

Ανοικτά Κυριακή μεσημέρι από τη 1:00 με παραδοσιακά ακούσματα. Δευτέρα ρεπό...

Ευρυμέδοντος 3, Κεραμεικός, Τ: 210-3411662

THE RADIO DEPT.

The sound of melody

Η πιο pop χώρα του πλανήτη, η Σουηδία, τα τελευταία χρόνια έχει αναδείξει κάποια από τα σπουδαιότερα indie γκρουπ. Ένα από αυτά είναι αναμφισβήτητα και οι Radio Dept. που πριν από τέσσερα χρόνια απασχολήσανε μέχρι και τους Sunday Times με την κυκλοφορία του συγκλονιστικού άλμπουμ τους Lesser Matters. Ακολούθησαν 2 singles of the month και επιλογή στα δέκα καλύτερα άλμπουμ του 2002 από το NME, διθυραμβικές κριτικές από τα περιοδικά Mojo και Uncut, καθώς και τα περισσότερα μεγάλα μουσικά sites, και παρολαυτά οι καλύτεροι σύγχρονοι εκπρόσωποι της Shogaze μουσικής και άξιοι διάδοχοι των Slowdive και των My Bloody Valentine, κρατήσανε τους τόνους χαμηλά, παραμείνανε ταπεινοί, χωρίς φανφάρες. Αποτέλεσμα αυτού ήταν η εξέλιξη της αξίας και της ποιότητας του Lesser Matters, μέσα από το πρόσφατο τελευταίο άλμπουμ τους, το Pet Grief. Μελωδικοί όσο ποτέ άλλοτε, οι Radio Dept, καταφέρνουν να συνδυάσουν τις ιστορικές βρώμικες κιθάρες των My Bloody Valentine με την ανεπανάληπτη pop μελωδία των Pale Fountains και το μοναδικό μελαγχολικό συναίσθημα των Field Mice.

www.theradiodept.frih.net

BLOOD ON THE WALL

Θα σας πούνε το αίμα!

Οι Blood on the Wall, από το Brooklyn της Νέας Υόρκης, αποτελούνται από τον Bran Shanks (φωνητικά-κιθάρα) την αδερφή του Courtney (φωνητικά-μπάσο) και τον Miggy Littleton (ντραμς). Η ιστορία αρχίζει με τη γνωριμία της Courtney με τον Miggy, όταν αυτός πουλούσε δίσκους στη γωνία ενός δρόμου και προσέγγισε το ενδιαφέρον της Courtney, έτσι ώστε αρχικά να γίνουν φίλοι και στη συνέχεια να προχωρήσουν στη δημιουργία του γκρουπ. Αργότερα, μόλις τελείωσε με τα πανεπιστημιακά του καθήκοντα, εντάχθηκε στους Blood on the Wall και ο Bran. Αν και το όνομά τους θα ταίριαζε καλύτερα σε κανένα σχήμα πιο metal, ο alternative rock ήχος τους δεν αφήνει περιθώρια αμφιβολίας στο γεγονός πως τα παιδιά αυτά μεγαλώσανε με Sonic Youth και Pixies. Η πρώτη τους επίσημη κυκλοφορία ήταν το 7" Baby Likes to Holler/The Walking Dead, ενώ λίγο καιρό μετά, την άνοιξη του 2004, κυκλοφόρησε το πρώτο τους ομώνυμο άλμπουμ. Το Awesomer είναι το καταπληκτικό δεύτερο άλμπουμ του γκρουπ και κυκλοφόρησε πριν λίγο καιρό.

www.bloodonthewall.com

YO LA TENGO

Γεννημένοι για... Velvet

Οι Yo La Tengo σχηματίστηκαν το 1984 στο New Jersey από τον Ira Kaplan και τη σύζυγό του Georgia Hubley. Θέλανε το όνομά τους να είναι μοναδικό και πρωτότυπο και έτσι η Georgia που λατρεύει το baseball εμπνεύστηκε την ατάκα που χρησιμοποιείται όταν ένας παίκτης πιάνει την μπάλα (I've got it!), όπως είχε ειπωθεί στα Ισπανικά, σε έναν ιστορικό αγώνα το 1962.

Στη συνέχεια εντοπίσανε τα υπόλοιπα μέλη του γκρουπ καταχωρώντας αγγελία με την οποία αναζητούσαν ενδιαφερόμενους με επιρροές από Soft Boys, Mission of Burma, και Arthur Lee's Love. Και τελικά μετά από πολλές απορρίψεις καταλήξανε στους Dave Schramm και Mike Lewis.

Η μοναδικότητα και πρωτοτυπία δεν είναι κάτι που εξαντλήθηκε μόνο στο όνομά τους, αλλά βρίσκεται και στη μουσική τους. Τι ακριβώς παίζουν οι Yo La Tengo; Δύσκολο να προσδιοριστεί. Alternative rock, indie pop, shoegaze, electronic, art rock, punk rock, folk, τα έχουν παίξει όλα! Στα 22 χρόνια ύπαρξής τους, πέρα των 11 στούντιο άλμπουμ, έχουν γράψει μερικά soundtracks σε ανεξάρτητες παραγωγές, έχουν συνεργαστεί με τη Yoko Ono και έχουν συμμετάσχει στην ταινία I shot Andy Warhol υποδυόμενοι τους Velvet Underground.

www.yolatengo.com

PICK-UP

του Οδυσσέα Νικτιανού

ERASE ERRATA

Με ανανεωμένο look

Οι Erase Errata είναι τρεις συμπαθέστατες κοπέλες από το Σαν Φραντσίσκο και τελευταία έχουν πάρει για τα καλά τα πάνω τους. Λίγο το νέο look (από κοριτσάκια με κοντά μαλλιάκι μεταμορφωθήκαν σε California-girls), λίγο η αλητεία και η ενέργεια που βγάζουν στα live, απ' ό,τι λέγεται τουλάχιστον, λίγο το καταπληκτικό τρίτο άλμπουμ που κυκλοφόρησαν το καλοκαίρι με τίτλο Nightlife, και ιδού το αποτέλεσμα! Σε σχέση με τα δύο προηγούμενα (Other Animals και At Crystal Palace), μέσα από το Nightlife οι Erase Errata εκφράζουν και τις πολιτικές τους απόψεις («Tax Dollar», «Another Genius Idea From Our Government»), πάντα σε disco-post-punk ήχο, οι πρωτοπόρες του νέου artrock ήχου μας χαρίζουν άλλο ένα εξάισιο άλμπουμ. Μεταξύ άλλων μπορούν να παινεύονται και για μερικές συναυλίες που έχουν δώσει με κάποια μεγάλα ονόματα του χώρου, όπως οι Sonic Youth, οι Le Tigre και οι Bloc Party.

www.eraseerrata.com

INDIE LABELS

DON'T LET THE RECORD LABEL TAKE YOU OUT TO LUNCH!

του Νίκου Λιάσκ

Creation Records

Είμαστε στο 1980 και ο 19χρονος νεαρός Alan McGee, εισπράκτορας στα τρένα στο επάγγελμα, αφήνει τη Γλασκώβη και κατεβαίνει στο Λονδίνο για να προωθήσει το συγκρότημά του, τους Laughing Apple. Κυκλοφόρησαν τρία σαρανταπεντάρια, τα οποία αν και ήταν υπέροχα, δεν είχαν την ανάλογη επιτυχία. Ταυτόχρονα ήταν και εκδότης του φανζίν «Communication Blur!». Το 1983 ο Alan McGee μαζί με τον Dick Green ανοίγουν ένα club στο Λονδίνο, το θρυλικό «Living Room» στο οποίο στον ενάμιση χρόνο της λειτουργίας του έπαιξαν πολλά από τα νέα γκρούπ της εποχής, καθώς και οι Television Personalities, γεγονός που στάθηκε αφορμή να γνωριστούν ο Alan με τον Joe Foster. Το καλοκαίρι της ίδιας χρονιάς οι Alan, Dick και Joe σχηματίζουν μια ανεξάρτητη δισκογραφική εταιρεία με την επωνυμία Creation Records.

Πρώτη κυκλοφορία το επτάιντσο «73 in 83» του The Legend! κατά κόσμο Jerry Thackray, αρθρογράφου στο Communication Blur! και αργότερα στο NME. (Ορισμένοι ίσως τον θυμούνται όταν έπαιξε στην Ελλάδα το 1987 στο ιστορικό Κύτταρο, support στους Savage Republic). Ακολουθούν τα 45άρια νέων συγκροτημάτων όπως Revolting Paint Dream, Jasmine Minks, The Pastels, Biff Bang Pow (γκρουπ του Alan McGee), ώπου φτάνουμε στην κυκλοφορία με κωδικό creation 012, το απίστευτο «Upside Down» ντεμπούτο των Jesus And Mary Chain. Ο δίσκος αυτός τaráζει τα νερά και καρφώνεται στο Νο 1 στο ανεξάρτητο chart για επτά εβδομάδες κάνοντας την Creation γνωστή σε αρκετό κόσμο.

Το 1985 κυκλοφορούν το πρώτο τους επτάιντσο οι Primal Scream με τίτλο «All fall down» και τα δύο πρώτα άλμπουμ της εταιρείας. Ήταν δύο συλλογές, η μία με ζωντανές ηχογραφήσεις από το κλάμπ Living Room με τίτλο «Alive in the living room» και η δεύτερη με επιλογή κομματιών από τα singles με τίτλο «Wow, wild summer». Υπογράφουν συμβόλαιο με την εταιρεία οι House of Love και κυκλοφορούν τέσσερα 45άρια και το πρώτο τους ομώνυμο άλμπουμ, το οποίο δίνει μια οικονομική ανάσα στο label.

Μέσα στο 1988 εμφανίζονται και τα πρώτα προβλήματα στην υγεία του Alan εξαιτίας των ναρκωτικών. Παρόλα αυτά καταφέρει να υπογράψει με τους My Bloody Valentine και κυκλοφορεί το άλμπουμ «Isn't anything» ξαφνιάζοντας τους πάντες. Στη συνέχεια, με το δεύτερο δίσκο των Primal Scream έχουμε ένα top-20 hit μετά από χρόνια και η Creation μπαίνει ξανά δυναμικά στο παιχνίδι.

Με την είσοδο των 90s όλα φαίνονται να πηγαίνουν ρολόι. Οι Ride και οι Slowdive μπαίνουν στα charts και αυξάνουν το κύρος της εταιρείας. Το 1991 κυκλοφορεί ο πολυαναμενόμενος νέος δίσκος των My Bloody Valentine, ο οποίος αν και θεωρείται ένας από τους καλύτερους της δεκαετίας, αφαίμαξε οικονομικά την εταιρεία, λόγω του τεράστιου ποσού που δαπανήθηκε για την παραγωγή του. Για να σώσει την Creation, ο Alan πουλά το 49% της εταιρείας στη Sony, αλλά παραμένει το κύριο αφεντικό. Κυκλοφορούν οι δίσκοι των Boo Radleys, των Teenage Fun Club, των Primal Scream «Screamadelica», των Sugar, των Ride που μπαίνουν στα charts και κάνουν την εταιρεία το μεγαλύτερο όνομα στον ανεξάρτητο χώρο. Εμφανίζονται οι Oasis, υπογράφουν στην Creation και κυριεύουν το σύμπαν κάνοντας μεγάλη επιτυχία. Τα προβλήματα όμως του Alan με τα drugs έρχονται να χαλάσουν το όμορφο σκηνικό, καθώς γίνονται η αιτία να νοσηλευτεί στη Νέα Υόρκη και να χρειαστεί ένα διάστημα δύο χρόνων ώστε να ξαναέρθει στα ίσια του.

Παράλληλα, ο μουσικός τύπος αρχίζει να απομακρύνεται από το φαινόμενο της Brit-pop και σιγά σιγά όλα αρχίζουν να καταρρέουν. Ακολουθούν κάποιες λανθασμένες κινήσεις και ο Alan συνειδητοποιεί ότι η συνεργασία με τη Sony απέχει αρκετά από την αρχική ιδέα της δημιουργίας της Creation. Το καλοκαίρι του 2000 η εταιρεία κλείνει αφήνοντας πίσω ένα λαμπρό έργο...

Για πλήρη δισκογραφία ανατρέξτε στη διεύθυνση:
<http://www.creationrecords.pwp.blueyonder.co.uk/discog.htm>

size./30

Prime timers,
Ηφαίστου 12,
Μοναστηράκι

Τα Prime Timers μάς καλωσόρισαν στον κόσμο τους στις 16 Νοεμβρίου με το opening του καινούργιου τους καταστήματος στην καρδιά της Αθήνας, στο Μοναστηράκι, στην οδό Ηφαίστου 12.

Η παρουσίαση του καταστήματος έγινε σε ένα εντυπωσιακό event, όπου σε συνεργασία με το Best Radio παρουσιάστηκαν 100 αποκλειστικά κομμάτια με την Εύα Θεοδοκάτου στα decks και το Bacardi να ανεβάζει την αδρεναλίνη των παρευρισκόμενων με δροσιστικά mojitos. Εντυπωσιακή διακόσμηση και φιλικό περιβάλλον σε ένα από τα μεγαλύτερα meeting points των Prime Timers. Στο ισόγειο και στον πρώτο όροφο του καταστήματος θα βρείτε προτάσεις από τα αγαπημένα σας brands σε αντρικά, γυναικεία ρούχα και αξεσουάρ όπως Ringspun, Freesoul, WeSC, Elvis Jesus, Elvine, Playboy Accessories κ.α

Όσο για τους λάτρεις των sneakers, στα Prime Timers θα βρείτε τις πιο up to date προτάσεις καθώς και κάποια exclusive μοντέλα από Converse, Vans και Adidas.

Ο χώρος είναι διαμορφωμένος με τέτοιο τρόπο ώστε η κάθε εταιρεία να έχει το δικό της αποκλειστικό corner, ανάλογα με το ύψος και τη φιλοσοφία της.

Η underground κουλτούρα σε συνδυασμό με τις streetwear προτάσεις των Prime Timers, είναι ικανά για να μαγνητίσουν και να εντυπωσιάσουν από τον πιο απαιτητικό πελάτη μέχρι το πιο «ψαγμένο τυπάκι».

VOYAGE

Απόσταγμα τελειότητας... όχι τύχης!

Με μεταξένια γεύση, πλούσιο άρωμα και απαλή επίγευση το Τσίπουρο Θεσσαλίας Τσιλιλή είναι το τέλειο ισορροπημένο απόσταγμα.

Η αναζήτηση αυτής της τελειότητας είναι ο λόγος που τίποτα δεν αφήνεται στην τύχη του στο αποστακτήριο της Οικογένειας Τσιλιλή στη Θεσσαλία. Είναι τα ώριμα σταφύλια από επιλεγμένες ντόπιες ποικιλίες. Είναι οι μικροί χάλκινοι άμβυκες. Η αργή, σχεδόν τελετουργική απόσταξη σταγόνα-σταγόνα, που επαναλαμβάνεται πολλές φορές για να ξεχωριστεί μονάχα η καρδιά της. Είναι πάνω από όλα το πάθος, η γνώση και η εμπειρία χρόνων στην τέχνη της απόσταξης της Οικογένειας Τσιλιλή. Το Τσίπουρο Τσιλιλή, το πρώτο που εμφιαλώθηκε στη Θεσσαλία παραμένει και σήμερα ένα πολύτιμο απόσταγμα, αγνό σαν την ελληνική φύση. Το συνοδεύουν ιδανικά μικρές μερίδες από πικάντικους και διαφορετικούς μεζέδες της στεριάς ή της θάλασσας. Απολαύστε το με τον τρόπο που σας ταιριάζει. Με γλυκάνισο ή χωρίς, σκέτο ή με πάγο. Έτσι κι αλλιώς οι αισθήσεις σας θα απογειωθούν.

τσίπουρο
Θεσσαλίας
Τσιλιλή

Τέλειο Ισορροπημένο

Κ. ΤΣΙΛΙΛΗΣ Α.Ε. Αμπελουργία-Αποσταγματοποιία-Οινοποιία, Ράξα Τρικάλων, Τηλ.: 24310 85885, e-mail: info@tsililis.gr, www.tsililis.gr

Απολαύστε Υπεύθυνα

Waiting
In this case, your endless talking
is quite useful.

words/illustration: Asako Masunouchi
www.asako-masunouchi.com

size./32

Αγορί:
top Energie - Shop and Trade
jean Fly 53 - Guest List
sneakers Vans - Prime Timers

Κορίτσι:
top και παπούτσι Miss Sixty - Shop and Trade
κολάν Insight - Guest List
παλτό Pepe Jeans - Shop and Trade

recording, mixing, editing, voiceovers, dubbing, production

3 Ωρες Δωρεάν ηχογράφηση.

Φέρνοντας αυτό
το κουπόνι έχετε
3 ώρες δωρεάν
με την επόμενη
σας ηχογράφηση*

fab liquid

s t u d i o s

www.fabliquid.com

3 Ωρες Δωρεάν ηχογράφηση.

fab liquid
s t u d i o s

Αυτή η προσφορά δεν ισχύει σε συνδυασμό με άλλες προσφορές. Μονο ένα κουπόνι ανα
καλλιτέχνη/συγκρότημα. Η προσφορά ισχύει μέχρι 28 Φεβρουαρίου 2007.

* Ισχύει μια ελάχιστη κράτηση 6 ωρών.

Απλωμένο σε 6 ορόφους στην καρδιά του Ψυρρή, το Epidemic, το πρώτο concept store της Αθήνας, μετρά 7 χρόνια ζωής και παρουσιάζει το καινούργιο του πρόσωπο.

Σε έναν πολυχώρο με προχωρημένη industrial αισθητική και ανατρεπτικό στυλ, το Epidemic διαθέτει μοναδικά ρούχα και αξεσουάρ αποκλειστικής εισαγωγής από Αμερική, Αγγλία, Γαλλία και Γερμανία, δίνοντας έμφαση στο προσωπικό ύφος, πέρα από τα στενά όρια των τάσεων της κάθε εποχής και ανάλογα με το τι ταιριάζει στον καθένα. Πώς; Με προσεκτική επιλογή και συνεχή ανανέωση των ρούχων, αλλά κυρίως με τη μεγάλη έμφαση που δίνεται στις γραμμές του κάθε ρούχου έτσι ώστε να αναδεικνύεται η διαφορετικότητά του, λόγος για τον οποίο το Epidemic απευθύνεται σε μια μεγάλη ηλικιακή γκάμα χωρίς περιορισμούς. Οι δραστηριότητες του Epidemic δεν σταματούν στον χώρο του ρούχου, αφού η λογική δεν είναι αυτή της εμπορευματοποίησης της μόδας, αλλά της γενικότερης ανταλλαγής κουλτούρας. Γι' αυτό εκτός από ρούχα, αξεσουάρ και κοσμήματα, μέσα στους 6 ορόφους του θα βρεις το κομμωτήριο, στο οποίο κύριο μέλημα είναι το ατομικό στυλ και όχι η μαζικότητα, αλλά και ένα χώρο που απευθύνεται σε open minded κοινό με εσωρούχα, φωτογραφικό υλικό, βιβλία τέχνης, super gadgets και αντρικά καλλυντικά.

Άλλες δραστηριότητες του Epidemic περιλαμβάνουν εκθέσεις ζωγραφικής και γλυπτικής νέων καλλιτεχνών, παρουσιασμένες και ενσωματωμένες στον χώρο με τέτοιο τρόπο ώστε να γίνονται πιο οικείες και προσβάσιμες στο κοινό. Επιπρόσθετα το Epidemic ειδικεύεται και στον ξένο τύπο με μια σειρά από περιοδικά μόδας, μουσικής και design, ενώ κάθε μήνα μπορείς να προμηθευτείς από το χώρο τα 5 cd που το Epidemic επιλέγει για soundtrack του μήνα. Ανατρεπτικό και στο ωράριο λειτουργίας του, το Epidemic θα το βρεις ανοιχτό 7 ημέρες την εβδομάδα από τις 11 το πρωί έως τις 9 το βράδυ.

Αγίων Αναργύρων 16, Τ/Φ: 210 3211 390, S: www.epidemic.gr

These Charming Fans [PART 1]

του Αντρέα Κίκκου

Το 1963 ήταν η χρονιά που η ποπ μουσική και το ποδόσφαιρο, δύο σούπερ εκδηλώσεις της περίφημης «χαμηλής» κουλτούρας, άρχισαν να κάνουν περισσότερη παρέα. Το ένα γεγονός που συντέλεσε σ' αυτό ήταν ο ερχομός του τυφώνα Τζορτζ Μπεστ, της κορυφαίας pop-icon που ξεπήδησε μέσα από το γήπεδο και η μεγάλη σειρά από κομμάτια που γράφτηκαν για την πάρτη του (από early Beatish style, όπως το «I love Georgie» των Devoted μέχρι το κρεμώδες «When Georgie died» του Louis Philippe και έναν ολόκληρο δίσκο των Wedding Present με φωτογραφία του-εξωφυλλάρα, που έχει επικρατήσει να αποκαλείται «George Best»).

Την ίδια εποχή, ήρθε και η έμπνευση των ταγμένων στο Λίβερπουλ Gerry & the Pacemakers να διασκεύαζουν το «You'll Never

Walk Alone», ένα τραγούδι που γράφτηκε από κάποιον που πιθανότατα ήξερε (και αν) μόνο τη μπάλα-πεπόνι. Σε κάθε περίπτωση, το κομμάτι (νόμιζε ότι) δεν φτιάχτηκε για το soccer, αλλά για το μελό μιούζικαλ «Carousel» του Μπρόντγουεϊ, πίσω στα 40s. Η εμμονή του Gerry με τις απαλές αμερικανίζουσες μελωδίες στην προκειμένη περίπτωση δικαιώθηκε από την κερκίδα του «Cop» στο Anfield, όταν άρχισε να τραγουδιέται από τους fans των Reds. Τα οπαδικά ποδοσφαιρικά συνθήματα έκαναν τότε μόλις τα πρώτα τους βήματα και οι Liverpoolians δεν ήξεραν ότι με το «You'll Never...» έγραφαν ιστορία. Θυμίζοντας πρώιμα πειράματα μοντάζ, το κομμάτι όπως ήταν μπορούσε να απευθυνθεί κατευθείαν στο συναίσθημα των

οπαδών: «when you walk / through the storm / hold your head up high / and don't be afraid of the dark / at the end of the storm / there's a golden sky...και μετά, με αύξουσα ένταση: walk on / through the wind / walk on / through the rain / (...) / walk on / walk on / with hope / in your heart / and you'll never walk alone / you'll ne-ever walk alone!». Γλυκόπικρο και καθολικό, όπως το συναίσθημα που (μπορεί να) γεννάει η μπάλα, δεν ξέρεις αν είναι πιο κοντά σε μια απόλυτη καταστροφή ή στην πιο χαρούμενη μέρα της ζωής, τάλε-κούαλε για να τραγουδιέται από την πιο ντροπιαστική ήττα μέχρι το μεγαλύτερο θρίαμβο... Μετά από ένα σχετικό κενό, «υψηλών» αναζητήσεων ένεκα, στα θατσερικά 80s οι αναφορές στη

μπάλα μέσα από την ποπ και ροκ άρχισαν να πυκνώνουν, ενώ ορισμένα συγκροτήματα και μουσικοί που χρήζουν ειδικότερης ανάλυσης σ'ένα Part 2 (βλέπε Billy Brag, Half Man Half Biscuit, I Ludicrous, Sham '69 κ.α.) γέμισαν τα κομμάτια τους με αναφορές στο beautiful game. Ο Πολ Μόρλεϊ, (μουσικο)δημοσιογράφος και συγγραφέας που έχει γράψει πολλά για την ποπ, αλλά και για το ποδόσφαιρο, αναφέρει ως σημαντικότερο σημείο συνάντησής τους το «World in Motion» των New Order, παρόλο που το θεωρεί μη τυπικό: «ενθουσιάστηκα ακούγοντάς το σαν ένα τόσο καλό ποπ κομμάτι, αλλά μαζί κάπως απογοητεύτηκα, γιατί ήθελα να κρατάω το ποδόσφαιρο σε ένα ξεχωριστό πλαίσιο». Δικαιολογημένα όλα αυτά, για ένα

τραγούδι που ενώ είχε την αποστολή να μαζέψει τους 22 του Μπόμπι Ρόμπσον για την καθιερωμένη «ξύλινη» ηχογράφηση (του στυλ «C'mon England!» κλπ) στο στούντιο πριν από ένα Μουντιάλ (το Italia'90), πήγε το πράγμα αρκετά παραπέρα: έτσι εδώ ο θεϊκός Γκασκόν (πάντα) γελώντας έσφιγγε τις γραθιές σκούζοντας «Express yourself! / It's One on One!» και ο Τζον Μπαρνς ράπαρε («We aint no hooligans/ this aint a football song / three lions on my chest / I know I cant go wrong!») μετά από δύο αισθαντικά rifts που κατέληγαν στο φευγάτο ρεφρέν («Love's got the world in motion / and I know what we can do / love's got the world in motion / and I cant

believe it's true!), για το οποίο το συγκρότημα έδωσε μάχη με την Αγγλική Ομοσπονδία (που ήθελε αντί για «Love...» να επιβάλει το «We've got the world in motion», ευτυχώς δεν της πέρασε!). Πολύ ωραία το έχετε ο Μάικλ Γουιντερμπότομ στο συναρπαστικό «Φιλί της Πεταλούδας» (1995): εκεί η αλλόκοτη Γιούνις (Αμάντα Πλάμερ) ρωτούσε σε όλη την ταινία «ποιο είναι αυτό το τραγούδι about love, που πάει κάπως έτσι....». Και όταν τελικά το συμπλήρωμά της –η φαινομενικά χαμηλών τόνων, αλλά τελικά πιο αλλόκοτη– Μίριαμ (Σάσκια Ριβς) κατάλαβε για ποιο τραγούδι μιλούσε (το «World in Motion»), της είπε «Hey, this is not a song about love, this is a song about

football!». Μάλλον τελικά είναι και τα δύο μαζί! Τελικά περισσότερο απ' όλα τα (related to) football songs έμελλε να χορευτεί το κλασικό brit-pop «Three Lions/ Football's Coming Home» των Lightning Seeds, το '96. Και εδώ τα πατώματα του Plan-B και του Mad αναστέναζαν από τα χοροπηδία πάνω στο κομμάτι των Skinner και Baddiel, πλημμυρισμένο από την ηδονή που νιώθουν οι Άγγλοι σε κάθε ηρωική ήττα. Έτσι εξυμνείται ένα θρυλικό τάκλιν του Μπόμπι Μουρ στον Πελέ και ένα γκολ του Λίνκερ στους Γερμανούς, σε μεγαλειώδεις αποτυχίες των Λιονταριών: «30 years of hurt / never stop me dreaming», με τα 30 years να' χουν γίνει ήδη 40, and the story goes on...

(end of part 1)

PERFORMANCE THEATRE

Αισίως φτάνουμε στα Χριστούγεννα και όσο νά 'ναι ένα θεατράκι θα πάμε. Μέσα στο γενικότερο εορταστικό πνεύμα η διάθεσή μας γίνεται λίγο πιο ανάλαφρη, λίγο πιο πειραματική... κάτι σαν παιχνίδι! Τι πιο κατάλληλο λοιπόν από μια παράσταση performance; Το performance έχει αρχίσει να αποκτά όλο και μεγαλύτερο κοινό στη χώρα μας και όχι άδικα αφού σπάει τη φόρμα του κλασικού θεάτρου και ανοίγει δρόμους για αναζητήσεις και ανακαλύψεις και περιπέτειες. Έτσι λοιπόν, στο θέατρο Επί Κολωνώ, κάθε εβδομάδα νέες ομάδες νέων ηθοποιών θα παρουσιάζουν τις παραστάσεις τους. Πολλές διαφορετικές performances, με κοινό άξονα το χώρο, που λειτουργεί ως όχημα στη θεατρική τέχνη. Επιβιβαστείτε!

Επί Κολωνώ, Ναυπλίου 12, γέφυρα Λένορμαν
Τηλ: 210 5138067
Βραδ.: Τρίτη 22:00, Μεταμεσον.: Παρασκευή 24:00
Είσοδος Ελεύθερη

OMIO 2006

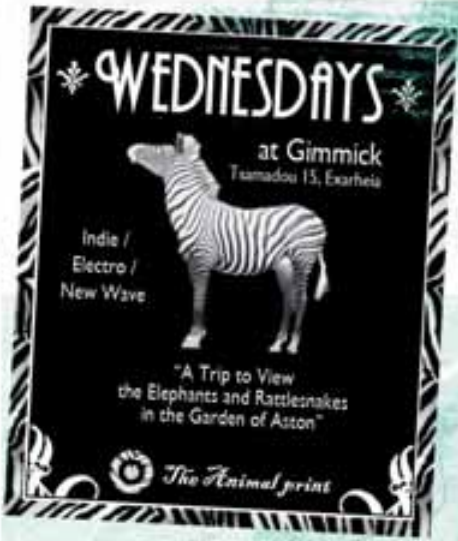
Οι ΟΜΙΟ αποτελούν ένα δίκτυο ανθρώπων με ετερόκλητα στοιχεία οι οποίοι συσπειρώθηκαν το 2002 με κοινό στόχο την ανάληψη δράσεως εντός των δομών του δημοσίου χώρου. Σε μια προσπάθεια αποκωδικοποίησης της διαλεκτικής σχέσης αστικού τοπίου και κοινωνικών δομών, η πρακτική των ΟΜΙΟ αποτελείται από επί μέρους πράξεις-παρεμβάσεις οι οποίες συνιστώνται σε συλλογή και επανατοποθέτηση υλικών που προϋπάρχουν διάσπαρτα στο δομημένο χώρο. Η τοπογραφία κάθε μέρους ερευνάται και επηρεάζει άμεσα την πρακτική των ΟΜΙΟ. Η παρατήρηση της τοποθεσίας, της κλίμακας, του ανθρώπινου δυναμικού και των κοινωνικο-οικονομικών συνθηκών εκάστοτε μέρους διαμορφώνει τον τρόπο δράσης. Οι ΟΜΙΟ στοχεύουν στο να καταγράφουν και να διαμορφώνουν καταστάσεις που εισχωρούν στο χώρο και γίνονται ένα με αυτόν, αποκαλύπτοντας ταυτόχρονα τα πολλαπλά επίπεδα που τον συγκροτούν. Γνωρίζοντας ότι το αποτέλεσμα των ενεργειών αυτών είναι εφήμερο, η χρήση των μέσων, της φωτογραφίας και βιντεοσκόπησης αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της πρακτικής των ΟΜΙΟ.

Οι παρεμβάσεις Ίσθμια-Καλαμάτα και 76 χμ Αθηνών-Κορίνθου παρουσιάζονται στην Αθήνα (Ηρακλειδών 64, Θησείο) Έναρξη: Παρασκευή 15/12/06 Ώρα: 20.00
Παρασκευή 15/12/06 - Δευτέρα 18/12/06 (11.00-22.00)
Παρασκευή 22/12/06 - Κυριακή 24/12/06 (11.00-22.00)
www.omio.org

LOGITECH

Τα προϊόντα της Slim Devices, ανάμεσα τους το φημισμένο Squeeze-box™ και το πρόσφατης κυκλοφορίας Transporter™, επιτρέπουν στους χρήστες να απολαμβάνουν υψηλής ποιότητας ψηφιακή μουσική σε πολλά δωμάτια μέσα στο σπίτι τους, ανεξάρτητα από το αν η πηγή αναπαραγωγής είναι ροή μουσικής μέσω Internet, ένα PC, ένα Mac, ή ένας δίσκος σε τοπικό δίκτυο. Με αυτό τον τρόπο τα οικιακά δίκτυα ψηφιακής μουσικής αναβαθμίζουν σημαντικά την ακουστική εμπειρία, συνδυάζοντας υψηλής πιστότητας ήχο με την ευελιξία χρήσης, επιλογής και ελέγχου.

THE ANIMAL PRINT

Wednesday nights are cool again!!!
Με προσωρινό residency στο Gimmick, οι DJ Agent Provocateurs Γιώργος, Ορέστης, a.k.a. The Animal Print, και η φίλη τους Χαρά, προσφέρουν κάθε Τετάρτη σε όλους τους ανήσυχους, εκκεντρικούς και very very dandy νέους αυτής της πόλης ένα ασυνήθιστο party-vibe. Η πιο σπουδαία (και καυτή!) δικαιολογία, για ένα -ή και, εμ, περισσότερα- ποτά και ξέφρενο χορό, η μουσική αποτελεί εκλεκτικό μίγμα ό,τι πιο χορευτικού, άλλοτε σύγχρονου, άλλοτε θρυλικού, -εξαρτάται λίγο σε ποιον θα πέσεις- από το χώρο της indie, electro και new wave. Πιθανότατα το μόνο μέρος όπου μπορείς να ακούσεις Buzzcocks και Patrick Wolf, το ίδιο βράδυ. Go, stylish kids in the riot and set the night on fire...!

Τετάρτες @ Gimmick
Τσαμαδού 15, Εξάρχεια
Έναρξη 10:30

ΠΡΟΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ - ΕΠΕΙΓΟΝ!

Δύο οργανισμοί, διαφορετικοί ως προς τα μεγέθη αλλά με κοινό χαρακτηριστικό την αγάπη για το σινεμά που επιβεβαιώνεται διαρκώς έχουν προκηρύξει δύο διαγωνισμούς-ευκαιρίες για νέους κινηματογραφιστές με το ξεκίνημα της νέας χρονιάς:

Το 1ο AZA Short Film Festival αποτελεί πρωτοβουλία του AZA, του εκπληκτικού video-cinema club της Θεσσαλονίκης με την τεράστια συλλογή (περίπου 15.000 τίτλοι) από ταινίες-διαμάντια. Ζητά ταινίες μισθοπλασίας, διάρκειας μέχρι 20 λεπτών από οποιονδήποτε και με οποιοδήποτε μέσο (ακόμη και ψηφιακή μηχανή ή κινητό τηλέφωνο!). Οι συμμετοχές, σε μορφή DVD, μέχρι τις 10 Φεβρουαρίου 2007.

Πληροφορίες στα τηλ. 2310 284 748, 2310 968 600 & 6944 207007
www.aza.gr & www.myspace.com/azavideo

Ο διαγωνισμός ντοκιμαντέρ με θέμα «Η Ευρώπη μου, η Ευρώπη σου, η Ευρώπη μας» διοργανώνεται από το Ινστιτούτο Γκαίτε και

αποτελεί συμπαραγωγή της Γερμανικής Προεδρίας στην Ε.Ε., του Γερμανικού Υπουργείου Εξωτερικών και της Ε.Ρ.Τ. Απευθύνεται σε νέους ηλικίας έως 35 ετών, η διάρκεια κάθε ντοκιμαντέρ δεν θα πρέπει να ξεπερνά τα 30 λεπτά και έως τις 22 Ιανουαρίου 2007 οι συμμετέχοντες θα πρέπει να υποβάλουν στο Ινστιτούτο σενάριο, σκηνοθετική προσέγγιση, βιογραφικά συνεργατών και προϋπολογισμό του ντοκιμαντέρ τους.

Περισσότερες πληροφορίες και όροι συμμετοχής:
www.goethe.de/ins/gr/ath/elindex.htm
Επικοινωνία: myeurope@athen.goethe.org

END OF THE WORLD PARTY

Το B.I.G. project space παρουσιάζει ένα φρέσκο χριστουγεννιάτικο project! Το εγκαίνιο θα γίνει το Σάββατο 23 Δεκεμβρίου μετά τις 21:00 σε έναν προσωρινό χώρο στην Αβραμιώτου, δίπλα από το Kinky, όπου θα ακολουθήσει ξέφρενο άφτερ πάρτυ. Η σούπερ ντούπερ ταινία Book of life του Hal Hartley και η καταπληκτική δισκάρα end of the world party (just in case) των Medeski, Martin and Wood στάθηκαν αφορμή για να στηθεί αυτή η έκθεση. Παίρνουν μέρος: G. Mohamed, Chiaen Jao, Jorge X, Useless mag, M. Καραντζή και Θ. Προδρομίδης. Επιμέλεια: Κ. Δαγριτζίκος. Το κλείσιμο της έκθεσης θα γίνει στο Yoga Bala.

Αβραμιώτου 6-8 (όπισθεν Αθηνάς 12), Μοναστηράκι
23 - 30 Δεκεμβρίου
Ώρες λειτουργίας: Καθημερινά, 12:00 - 24:00
End of the world CLOSING party (just in case): Σάββατο 30 Δεκεμβρίου, Yoga Bala, Ρίγα Παλαμίδου, Ψυρρή, μετά τις 24:00.

Έκφραση ανωτέρας ποιότητας

Η κάβα Λαντίδη αποτελείται από μια επιλεγμένη συγκομιδή σταφυλιών του κτήματος και των ποικυλίων Cabernet - Sauvignon - Αγιωρίτικο - Merlot. Οι ποικιλίες αυτές παραμένουν για 24 μήνες σε καινούργια δρύινα βαρέλια και στη συνέχεια αφού εμφιαλωθούν θα παλαιώσουν στα υπόγειά του οινοποιείου για 12 μήνες.

Το αποτέλεσμα είναι ένα κρασί με έντονες τανίνες, σπουδαίο σώμα και ικανότητα να παλαιώσει μέχρι και δέκα χρόνια σε πολύ καλές συνθήκες.

Οινοποιείο: Ξερόκαμπος Νεμέας - Νεμέα, 20 500, Πελοπόννησος
Κτήματα: Ασπρόκαμπος Νεμέας

www.lantides.gr

Διοργανωτής του Club Myra, συνεργάτης του Patrick Wolf, συλλέκτης φωτογραφιών της Anna Nicole Smith, ελαφρώς παθιασμένος με την electro pop - που, εμ, παίζει ο ίδιος - και τον Stevie Nicks, το Velvet μήλσε με τον Craig Template, μία ιδιαίτερη και εκκεντρική μορφή του λονδρέζικου underground:

Craig Template

της Νατάσας Χτενά

Πώς ορίζεις την ομορφιά;

Από οπτικής απόψεως, όταν μεγάλωνα πάντα μου άρεσαν οι γυναίκες με ξεβαμμένα κιτρινωπά μαλλιά, χλωμό δέρμα, σκούρα φρύδια... πολύ trashy - η μητέρα μου έλεγε ότι ήταν «σक्रόφες», όμως εμένα μου φαινόntonουσαν πανέμορφες. Πάντα ήθελα να είμαι ακριβώς έτσι. Ποια είναι η αγαπημένη σου μουσική ανάμνηση; Εγώ και οι φίλοι μου να κλέβουμε κασέτες των 2 unlimited - πάντα γελάω όταν το σκέφτομαι. Πώς ήταν η πρώτη σου εμφάνιση μπροστά σε κάποιο κοινό; Είχα έναν μικρό ρόλο σε ένα σχολικό θεατρικό...η μητέρα μου με έβαλε να τον παρατήσω ως τιμωρία για κάτι που είχα κάνει. Έκλαψα τόσο πολύ. Ικέτευσα τη μαμά να με αφήσει να συμμετάσχω και τελικά είπε ναι... έτσι πήγα στο σχολείο και είπα στη δασκάλα, την κυρία Jack, ότι μπορούσα να παίξω... και μου λέει «δε μπορείς τώρα - το κομμάτι σου έχει δοθεί σε κάποιον άλλον»... κακιά σκύλα - ΑΚΟΜΗ θυμώνω όταν το σκέφτομαι.

Ποιος ή τι σε έχει εμπνεύσει περισσότερο στη ζωή σου;

Με εμπνέουν άτομα που βλέπω γύρω μου, στα οποία όμως δε μιλάω ποτέ... Άτομα τα οποία βλέπεις επί χρόνια, στα οποία όμως δεν έχεις πει ποτέ ένα «γεια».

Ποιο πιστεύεις ότι είναι το ένα βιβλίο που πρέπει να διαβάσει κανείς πριν πεθάνει;

«Bette & Joan: The Divine Feud» - Shaun Considine

Ποιο είναι το πιο ανήθικο πράγμα που έχεις ακούσει ποτέ για τον εαυτό σου;

Δεν θα ήθελα να το επαναλάβω...!!

Και αν υποσχεθώ ότι δεν θα τυπωθεί;..

Είναι εντάξει - μπορείς να το δημοσιεύσεις αν θέλεις...

Κάποτε πήγα στη δουλειά με σπέρμα πάνω μου... δεν το είχα καταλάβει, έτσι όταν το είδα σκέφτηκα «Oh - έχω σπέρμα πάνω μου» και το είπα σε κάποια άτομα που ήξερα και τώρα όλοι το ξέρουν... άνθρωποι με πλησιάζουν και με ρωτάνε αν είναι αλήθεια... δεν μπορώ να πω ψέματα, γι' αυτό απλώς λέω «ναι, το έκανα!»... αυτό είναι λοιπόν το πιο ανήθικο πράγμα που έχω ακούσει για τον εαυτό μου - και ο μόνος που φταίει είμαι εγώ!!! Τόσο πρόστυχη συμπεριφορά για μια ανερχόμενη στάρλετ!

DO THE VELVET!!

στα παρακάτω σημεία

καφέ - bar - εστιατόρια **ΚΕΝΤΡΟ:** Booze, Κολοκοτρώνη 57 | Gimmick, Τσαμαδού 15 | Obi-Χοροστάσιο, Σκουλενίου 2 Πλατ. Κλαυθμώνος | Polis, Πεσμαζόγλου 5 (στοά Βιβλίου) | Pop, Κλειτίου 10B | Toy, Καρύτση 10 | Πρίζα, Χρ. Λαδά 1 & πλ. Καρύτση | Το Χρώμα, Λέκκα 8 & Καραγεώργη Σερβίας | Pairi daeza, Παρνασσού 3 | Bartesera, Κολοκοτρώνη 25 (Στοά Πραξέτλους), **ΕΞΑΡΧΕΙΑ:** After Dark, Διδότου 31 | Cafeina, Κιάφας 6 | Cookou Food, Θεμιστοκλέους 66 | Decadence, Βουλαγορκότάνου 69 | Floral, πλ. Εξαρχείων, | Mo Better, Θεμιστοκλέους & Κωλέττη 32, | Resin, Εμ. Μπενάκη 53, | Underground, Μεταξά 21, | Vox, Αραχώβης 61, | AB, Εμ. Μπενάκη 53, | Πάντες, Βαλτετσίου 44 | Διπλό, Θεμιστοκλέους 70 | Ερωδίας, Καλλιδρομίου 62 | Καφεκουτί, Σόλωνος 123 | Μικρό Καφέ, Αραχώβης 38 | Πεννιταπέντε, Καλλιδρομίου 55 | Ποδήλατο, Θεμιστοκλέους 48Α | Πωλείται, Κωλέττη 9 | Χάρτες, Βαλτετσίου 35 | Wunderbar, Θεμιστοκλέους 80, **ΝΕΑΠΟΛΗ:** Τραμ, Μαυρομικάλη 168, **ΑΜΠΕΛΟΚΗΦΟΙ:** Fridays, Λ. Κηφισίας & Α. Αλεξάνδρας, **ΚΟΛΩΝΑΚΙ:** Closer, Σίνα 21 | Fridays, Νεοφύτου Βάμβα 2 | Mommy, Δελφών 4 | Tribeca, Σκουφά 44 | Εν Δελφοίς, Δελφών 5 | Σκουφάκι, Σκουφά 47 - 49, **ΚΟΥΚΑΚΙ:** De luxe, Φαλήρου 15, Μακρυγιάννη, | Μικρό Μουσικό Θέατρο, Βεΐκου 33, **ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙ:** Kinky, Αθραϊώτου 6-8 | Το Κουτί, Ανδριανού 23, **ΘΗΣΕΙΟ:** Space, Ηρακλειδών 14 | Αψέντι, Ηρακλειδών 19 | Εν Αθήναις, Ηρακλειδών 12 | Inotheka, πλ. Αβυσσινίας 3 | Καφενείο Θησείο, Ακάμαντος 2 | Μορφή, Ηρακλειδών 36 | Πιλ-Πουλ (σαλόνι), Αποστ. Παύλου & Πουλοπούλου | Stavlos, Ηρακλειδών 10 | Τατατά, Ηρακλειδών 30, **ΠΕΙΡΑΙΩΣ:** Bios, Πειραιώς 84, **ΨΥΡΡΗ:** Άσπρο καφέ, Αριστοφάνους 4 | Guru Bar, πλ. Θεάτρου 10 | Loop, πλ. Αγ. Ασωμάτων 3 | Multi 22, Ερμού 116 & Λεωκορίου | Soul, Ευριπίδου 65 | Spirit, Μισούλη 13 | Yoga Bala, Ρήγα Παλαμήδου 5 - 7 | Αρόδον, Μισούλη 22 | Ψύρρα, Μισούλη 19 | Άστρον, Τάκη 3, **ΓΚΑΖΙ:** Almodobar, Κωνσταντινουπόλεως 60 | Γκαζάκι, Τριτοπέμου 31 | Νηπαγωγείο, Κλεάνθους 8 | Mad, Περασφόνης & Δεκελίων 12 | Mamaca's, Περασφόνης 41 | Taras, Τριτοπέμου 44, **ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ:** Μέλι, Εθνικής Αντιστάσεως 4, **ΠΑΓΚΡΑΤΙ:** Μπρίκι, Φρύνης 18 | Fridays, Υμηττού 110, Εμπ. Κέντρο Millennium, **ΠΕΙΡΑΙΑΣ:** Lemon, Ακτή Θεμιστοκλέους 154 | Un mundo, Υψηλάντου 176, **ΚΑΛΛΙΘΕΑ:** Sine Qua Non, Αλεξάνδρου Πάντου 10, **ΦΙΛΟΘΕΗ:** Παλιά Αγορά, Κεχαγιά 26 & Μάρκου Ρενιέρη, **ΧΑΛΑΝΔΡΙ:** Blue bar, Μεσολογγίου 8, Κεντρική Πλατ. Χαλανδρίου **ΚΕΦΑΛΑΡΙ:** Αίγλη, Πλατ. Κεφαλαρίου **ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ** **ΚΕΝΤΡΟ:** Enter, Σόλωνος 52 & Μαυρομικάλη 15 | Prime Timers, Ερμού 99 | Rita Pateroni, Καρ. Σερβίας 11 | Ορφανίδης, Κολοκοτρώνη 27 | Σόλωνος Records, Καπλανών 14, **ΕΞΑΡΧΕΙΑ:** Τα Στάχυα, Σπ. Τρικούπη 12 | Clupart, Μπότσαρη 6 | Vinyl microstore, Διδότου 34 | Yesterday's Bread, Καλλιδρομίου 67-69 | Guest List, Θεμιστοκλέους 48, **ΚΟΛΩΝΑΚΙ:** Antonios Markos, Σκουφά 21 | Cake, Ηροδότου 13 | Cat-blogue, Δημοκρίτου 24 | Energie, Σκουφά 29 | .Lak, Σκουφά 10 | Nine Below, Τσακάλωφ 16 | Rere Para Σκουφά 62 | Rora Lavada, Σόλωνος 42 | Το βρακί, Σκουφά 50 | Boosja, Ομήρου 56 & Σκουφά, **ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙ:** Mr. Vinylios, Ηφαίστου 24 | Prime Timers, Ηφαίστου 12, **ΨΥΡΡΗ:** Central Hair Company, Ρήγα Παλαμήδου 3 | Epidemic, Αγ. Αναργύρων 5 | Eye Worly, Καραϊσκάκη 1 & Ερμού | Mofu, Σαρρή 28 | Occhi, Σαρρή 35 | Formika, Παλλάδος 9, **ΓΚΑΖΙ:** Lifestyleddeath, Τριτοπέμου 30, **ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΔΑ:** Loopsnoo Records, Αχαιών 24, **ΠΑΓΚΡΑΤΙ:** Madness Store, Φρύνης 31 & Δαμάρεως | Prime Timers, Φρύνης & Δαμάρεως, **ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ:** Prime Timers, Ελ. Βενιζέλου 34 | Record House, Ομήρου 46, **ΠΕΙΡΑΙΑΣ:** Sneaker Store, Σωτήρος Διός 23 | Prime Timers, Ανδρούτσου 174Α, **ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ:** Prime Timers, Ταξιαρχών 67, **ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ:** Prime Timers, Σαρανταπόρου 43, **ΓΑΥΦΑΔΑ:** 11, Κύπρου 11 | .Lak, Α. Μεταξά 24-26 | Prime Timers, Αρτέμιδος 1, Πλ. Εσπερίδων | Rita Pateroni, Μεταξά 40, **ΧΑΛΑΝΔΡΙ:** Ducknows music store, Κολοκοτρώνη 9 & Γκίνι 6, **ΜΑΡΟΥΣΙ:** Prime Timers, Β. Σοφίας 41, **ΚΗΦΙΣΙΑ:** Switch, Κυριαζή 6-8 | Peanut Butter, Κυριαζή 6-8 **ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ** **ΚΕΝΤΡΟ:** Ελευθερουδάκης, Πανεπιστημίου 17, | Εν Αθήναις, Μαυροκορδάτου 9 | Πολιτεία, Ασκληπείου 3, **ΕΞΑΡΧΕΙΑ:** Παπασωτηρίου, Στουρνάρη 35 | Πρωτοπορία, Γραβιάς 3 - 5, **ΚΟΛΩΝΑΚΙ:** Koan-Taschen, Σκουφά 64, **ΘΗΣΕΙΟ:** Λεμόνι, Ηρακλειδών 22, **ΜΕΤΑΣΟΥΡΓΕΙΟ:** Futura, Βικτωρος Ουγκώ 15, **ΠΕΙΡΑΙΑΣ:** Underground, Καραολή & Δημητρίου 56, **ΚΗΦΙΣΙΑ:** Ελευθερουδάκης, Κηφισίας 268 | Παπασωτηρίου, Κολοκοτρώνη 10 **ΣΙΝΕΜΑ** **ΚΕΝΤΡΟ:** Άστυ, Κοραή 4, **ΦΙΣ:** Μικροκόσμος, Λεωφ. Συγγρού 106, **ΝΕΑΠΟΛΗ:** Αλφάβιλ, Μαυρομικάλη 168, **ΣΧΟΛΕΣ** **ΚΕΝΤΡΟ:** Σ.Α.Ε., Νίκης 28, **ΝΕΑΠΟΛΗ:** Βακαλό, Λάμπρου Κατσώνη 26, **ΨΥΡΡΗ:** Akto, Κρανσού 3 | Ι.Ι.Ε.Κ. ΜΟΚΥΜΕ, Αγ. Δημητρίου 11, **ΩΓΡΑΦΟΥ:** Focus, Παπάγου 112, **ΠΕΙΡΑΙΩΣ:** ΑΣΚΤ, Πειραιώς 256 | Dance Cultural Centre, Πειραιώς 76, **ΥΜΗΤΤΟΣ:** Leica, Υμηττού 243 **ΧΩΡΟΙ ΤΕΧΝΗΣ** **ΚΕΝΤΡΟ:** The apartment, Βουλής 21, | Καππάτος Αίθουσα Τέχνης, Αγ. Ειρήνης 6 & Αθηνάς, | Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, Βασ. Σοφίας & Κόκκαλη 1, **ΕΞΑΡΧΕΙΑ:** Cheap Art, Θεμιστοκλέους & Α. Μεταξά 25, | Manufactura, Ζωοδόχου Πηγής 29, **ΝΕΑΠΟΛΗ:** Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης Ιλεάνα Τούντα, Αρματολών & Κλεφτών 48, | Φούρνος Κέντρο για τον Ψηφιακό Πολιτισμό, Μαυρομικάλη 168, **ΠΛ. ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ:** Ηώς, Χέυδεν 38Α, **ΚΟΛΩΝΑΚΙ:** Millefiori Art Space, Χάρπτος 29, | Καλφργιάν, Καψάλη 6, **ΘΗΣΕΙΟ:** Bernier / Eliades, Επταχάλκου 11, | Ελένη Κορωναίου, Μητσειών 5 - 7 | Herakleidon, Experience in Visual Arts, Ηρακλειδών 16, **ΜΕΤΑΣΟΥΡΓΕΙΟ:** Gazon Rouge, Βικτωρος Ουγκώ 15 | Vamiali's, Σάμου 1, **ΨΥΡΡΗ:** a.antoniopoulou.art, Αριστοφάνους 20 | Art Tower Agora, Αρμόδιου 10, Βαρβάκειος Πλατεία | Batagianni Gallery, Αγ. Αναργύρων 20 | Gallery + Lab, Σαχτούρη 1 - 3 | The Breeder, Ευμορφοπούλου 6 | Xirpas Gallery, Σοφοκλέους 53Δ | Α.Δ., Παλλάδος 3 | Μικρό Πολυτεχνείο, πλ. Ασωμάτων 7 | Ε31, Ευριπίδου 31 **ΚΟΛΩΝΟΣ:** Επί Κολωνά, Ναυπλίου 12, **ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ:** Πνευματικό Κέντρο Δήμου Πετρούπολης, Μπουμπουλίνας 59 & Αθανάσιου Διάκου, **ΠΑΓΚΡΑΤΙ:** Το Μίλο Τεχνοχώρος, Αμύντα 11, **ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ:** Β.Ι.Γ., Τραπεζούντος 44 | Τόρυμα ΔΕΣΤΕ, Ε. Παππά & Φιλελλήνων

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ **καταστήματα:** Joint, Αγίας Σοφίας 1 | Prime Timers, Κουσκουρα 5, **χώροι τέχνης:** TinT, Χρυσ. Σμύρνης 13, **ΚΡΗΤΗ** Τεχνόπολις, Ανδρ. Παπανδρέου 116, Ηράκλειο (Αμμουδάρ), **ΜΥΚΟΝΟΣ** Εφημερίδες Gallery, Πέτρου Δρακοπούλου 4, **ΛΟΥΤΡΑΚΙ** Lemon, Περιάνδρου 11, **ΝΑΥΠΛΙΟ** Obbi foto gallery, Αντωνοπούλου 6

LIVE IT • LEARN IT • DO IT

practical creative technology education

Εκπαιδευτικά προγράμματα:

Bachelor of Arts (Hons) In Recording Arts*

Audio Engineering Program

Πρόγραμμα Ηχοηψίας - Ηχητικής Τεχνολογίας

Film Making Program

Πρόγραμμα Ψηφιακού Κινηματογράφου

Electronic Music Production

Πρόγραμμα Μουσικής Τεχνολογίας

DJ Certificate

Πρόγραμμα εκμάθησης DJ

London
Liverpool
Glasgow
New York
Los Angeles
Nashville
Miami
Sydney
Melbourne
Brisbane
Adelaide
Perth
Byron Bay
Auckland
Singapore
Bangkok
Dubai
Amsterdam
Rotterdam
Paris
Berlin
Munich
Hamburg
Frankfurt
Cologne
Milan
Stockholm
Brussels
Geneva
Zurich
Vienna
Ljubljana
Madrid
Barcelona
New Delhi
Chennai

1976-2006
30 Years

WWW.SAE.EDU

* accredited by

Middlesex
University

member of SAE Technology Group

SAE ATHENS

Nixos 28, Σύνταγμα

Tel.: 210 3217 661

E-mail: info@sae.edu.gr

www.sae.edu

**GEAR UP
AND GET OUT.**

*Quality is built into
everything we make.*

*The Timberland®
Skye Ridge*

Timberland® Make it better.™

Timberland, Make it better, Smart Comfort and the Smart Comfort logo are trademarks or registered trademarks of The Timberland Company. ©2006 The Timberland Company. All rights reserved.

ΣΤΑ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

□ ΚΗΦΙΣΙΑ □ Ν. ΕΡΥΘΡΑΙΑ □ ΜΑΡΟΥΣΙ
□ Ν. ΨΥΧΙΚΟ □ ΦΙΛΟΘΕΗ □ ΚΟΛΩΝΙΑΚΙ
□ ΠΑΤΚΡΑΤΙ □ ΠΕΙΡΑΙΑΣ □ ΡΕΝΤΗΣ
□ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ □ ΒΟΛΟΣ □ ΑΡΑΧΟΒΑ
□ ΖΑΚΥΝΘΟΣ □ ΗΡΑΚΛΕΙΟ □ ΜΥΚΟΝΟΣ